Κυθήριοι,

Ἡ νῆσος σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφῆστε τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβῆτε εἰς τὸ παράλιον καὶ κτίσατε ἐκεῖ μίαν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν. Κατεβῆτε εἰς τὸ Διακόφτι, τὸν τόπον τοῦ ὀσφαλοῦς μέλλοντος. Μὴ σᾶς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέψεις.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλυτέρα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λ. ἐκ. ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηνεκοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγήσεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δήποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶνε».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.' ✻ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΗΘΥΜΝΗΣ 27 β ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ✻ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1949—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 16

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΦΥΜΑΤΙΩΣΙΣ

Ἡ νῆσος μας ἡ ὁποία ἔχει πολλὰ πλεονεκτήματα διὰ μίαν εὐχαριστον διαβίωσιν ἀνθρώπων, παρχει κυριολεκτικῶς σήμερον ἀπὸ δημογραφικὴν καὶ οἰκονομικὴν φυματίωσιν. Οὐδεὶς ἐμελέτησε κατὰ βάθος τὰ προβλήματά της. Τὸ Κράτος ἀδιαφορεῖ. Οἱ πολιτικοὶ τοῦ τόπου κάνουν μικροπολιτικὴν καὶ τὸν ἐμπαιζοῦν. Ἡ διοίκησις τῶν Νεωτέρων μας περιπλθεν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀγραμμάτων, ἀνίκανων, ἐμπαθῶν καὶ δεῦλων τῆς πολιτικῆς συναλλαγῆς. Τὰ πολιτικὰ μέσα δὲν ἐξηλήφθησαν καὶ εἶναι ματαιον νὰ τὸ κρύπτῃ κανείς. Οἱ ἄνθρωποι ἐγκαταλείπουν τὸν τόπον, καὶ ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία ἐντείνεται. Μὲ τὰ ψευτοπαναγύρια καὶ τὰ πατροπαράδοτα κινούμεν νὰ μικροπαίζωμεν ἡ κατάστασις δὲν ἀλλάσσει, οὔτε μὲ τὰ μικροπερίκ καὶ τὰς ἐξωθεν μικροενεργείας. Ἀπόδειξις ὅτι αἱ ἐν τῇ νήσῳ Τράπεζαι συνεπτύχθησαν. Οἱ διδάσκαλοι μὲ θλίψιν παρακολουθοῦν τὴν ἐλαττωσιν τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων των. Ἀγρόλεια μὲ ἑκατὸ μαθητὰς ἄλλοτε κατήντησαν νὰ ἔχουν σήμερον 12 ἢ 15. Αἱ ἐργατικαὶ χεῖρες τοῦ τόπου ἐξαιθήκαν. Τὰ χωράφια μένουν χέρσα, καὶ ωραῖα σπιτιὰ τῶν χωρίων ἐγκαταλείφθησαν καὶ ἄλλα τελεῖα ἐρειπώθησαν. Αἱ ἐκκλησίαι μας μὲ τὰ πλούσια ἀφιερώματα, καὶ τὰ γραφικὰ κιβωτάρια των, ἔμειναν ἔρημοι ἀπὸ πιστοὺς, καὶ τὰ δύο μοναστηριακὰ ἱδρύματα δὲν ἐμφανίζουν κάποιαν κίνησιν εἰς τὰ πανηγύρια των, αὐτὸ συμβαίνει περισσοτερον ἀπὸ τὴν ἀνέχειαν τῶν ἀνθρώπων δι' ἀναφυχὴν, καὶ ὀλιγωτερον ἀπὸ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν.

Τὰ δύο ἀστικα μας κέντρα ὁ Ποταμὸς καὶ ἡ Χώρα φθίνουν καὶ αὐτὰ διαρκῶς. Καὶ διὰ τὸ ἀστεῖον τοῦ πράγματος ἡ Χώρα τὴν ὁποίαν ὁ μονακπτὴρ ζαχαροπλάστης ἀπέθανε, περίμενε ἀνυπομόνως κανένα Ρουμάνο πρόσφυγα ζαχαροπλάστη νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ! Ἐρεῖσμα καὶ σωτηρία τῆς Χώρας ἔμεινε τὸ Ἰκρεῖον καὶ τὸ Γυμνάσιον. Ἀλλὰ τί νὰ τῆς κάμουν; Αὐτὰ ὠφελοῦν ἴσως ὀλίγους ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν κατοίκων της δεινῶς ὑποφέρει. Εἶναι ἔνδειες μιᾶς ποσοτικῆς παραταξεως τῆς ζωῆς της, ἀλλὰ μὲ ἐνέργειαν μόνον δὲν σώζεται κανείς. Χρειζονται καὶ πολλὰ ἄλλα φάρμακα.

Ὁ Ποταμὸς ἤκμαζεν ἄλλοτε. Εἶχε κίνησιν. Εἶχε ζωήν. Εἶχε κάποιο ἐμπόριον. Εἶχε ἀνθρώπους νὰ τὸν φροντίζουν. Αὐτοὶ προβλέποντες τὴν δυσμενῆ διὰ τὴν νῆσον εἰκονομικὴν ἐξέλιξιν ἔφυγαν διὰ νὰ τὸν στηρίξουν καὶ τοῦ ἐγκατέστησαν Τράπεζαν, καὶ ἡ Τράπεζα ἔκτισεν τὸ κεντρικὸν μέγαρον, καὶ τὸ μέγαρον διὰ τῆς φορᾶς τῶν περιστάσεων, τὸν ἔβγαλε ἀσπροπρόσωπον κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἐπίσκεψιν τῶν βασιλέων. Ἡ Τράπεζα ἔσωσε ακόμη τὰ ἐμφυρούμενα τσέκ του ἐξω δήμου ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν τῆς Χώρας, καὶ διηκολυνε τὰς συναλλαγὰς του μὲ ὅλεν τὸν ἔξω τὴν νῆσου κόσμον. Ἀλλ' ἡ Τράπεζα δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἡ μοναδικὴ σωτειρα.

Τώρα τί ἔχει ὁ Ποταμός; Ἔχει ἕνα πανηγῦρι Κυριακάτικο, ὀλίγα φυτοζωοῦντα καταστήματα μικρὰ καφενεῖα εἰς τὰ ὁποῖα εἰ ἰδιοι διαρκῶς πελατει ἐναλλασσονται, ἔχει 3—4 αὐτοκίνητα διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κίνησιν τῶν κατοίκων καὶ τὰς μεταφορὰς τοῦ ἐλαιοκάρπου, ἔχει καὶ πολλὰ ἐγκαταλελειφθέντα σπίτια ἀκατοίκητα, καὶ ἄλλα ἐρειπωθέντα. Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν. Ἔχει καὶ πολλὲς ἀπαιτήσεις δι' ἕνα τόπον ἐρημικόν, μαστίζεται ἀπὸ ἐσωτερικὰς ἔριδας καὶ καλλιτάδες, καὶ ἀκόμη ἔχει ἐγωϊσμὸν καὶ ἄλλαιτιμίαν πειθαρχίας καὶ ἐνδιαφερόντες καὶ δι' αὐτὰ τα στοιχεῖωδη κοινοτικὰ ζητήματα του. Εἰς αὐτὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἔχει μίαν ἐμπαθεστατην σήμερον ἀξεστον καὶ ωραν κοινοτικὴν ἀντιπροσώπευσιν, ὅπως διαφαίνεται ἀπ' ὅσα ἀλλοχοῦ τῆς ἐφημερίδος μας ἀναγράφονται.

Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν. Ὁ Ποταμὲς ἔχει καὶ τὴν μαρμαρωμένην προτομὴν τοῦ στρατηγοῦ Κεραυνίου ἀντὶ ἡρώου, διότι δὲν ἠξιώθη νὰ ἐγείρῃ τοιοῦτον διὰ τὰ φονευθέντα εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τέκνα του.

Ἄλλα ποῖος δὲν γνωρίζει τὴν κατάστασιν αὐτήν; Ὅλοι ἀνεξαιρέτως τὴν γνωρίζουν. Παρὰ ταῦτα οἱ ὀμφαλοσκόποι τοῦ Ποταμοῦ φανταζονται ὅτι τὰ πάντα ἐν τῇ νήσῳ μας στρέφονται γύρω των, καὶ ὅτι αὐτοὶ θὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν μαρασμὸν τῆς νήσου. Πλανῶνται εἰς τοῦτο. Οἱ οἰκονομικοὶ νόμοι, τὸ εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, εἶναι ἀμείλικτοι. Οὔτε ὁ Ποταμὸς οὔτε ἡ Χώρα πρόκειται νὰ ἔχουν. Ἡ ζωὴ των εἶναι ὁ ἄλλος πληθυσμὸς τῆς νήσου. Καὶ ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς σκύνει κάνονται μετοικεσίας καὶ ἐγκαταλείπουν τὴν νῆσον μας, ἔρχεται ἡ ἐξαφάνισις τῶν ἀνθρώπων, ἐξακολουθοῦμεν νὰ εἴμεθα σκορπισμένοι εἰς 60 μικροσυνοικισμοὺς καὶ χωρία, μὲ περιοχὴν κατὰ τὸ πλεῖστον πετρώδη καὶ ἄγονον, χωρὶς θαλασσίαν συγκοινωνίαν, καὶ χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα βελτιώσεως τῆς καταστάσεως μας ἤτις διὰ τοῦτο θὰ εἶναι διαρκῶς ἀπαιτητική, καὶ θὰ μένῃ διαρκῶς ἀνικανοποίητος.

Ἂν εἰς τὸν τόπον μας ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω ἄλλα τὴν διαστρεβλώνουν σκοπίμως διότι εἶναι μικρόνοες καὶ διεφθαρμένοι ἀπὸ τὴν πολιτικὴν φυλόστητα καὶ τὸ πάθος, ὁ δὲ τόπος τείνει πρὸς αὐτοὺς εὐήκοον αὐξ διότι ἐσυνήθισε νὰ τρέφεται μὲ τὰ ψεύδη των, τότε ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι ἄξιος τῆς τύχης του.

Κήρυκες ἡμεῖς ἑνὸς προγράμματος σωστικοῦ τῆς νήσου μας, δὲν παύομεν τρέφοντες τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θὰ εὕρῃ τὴν ὁριστικὴν ἐφαρμογὴν του. Καὶ ἀναμένομεν τοῦτο μὲ τὴν πίστιν Μωϊσέως πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας του.

Καὶ τὸ Διακόφτι εἶναι ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας διὰ μίαν νῆσον, ὅπως ἡ νῆσος μας, ἤτις ἐπαλαιπωρήθη καὶ κατεδυναστεύθη ἐπὶ αἰῶνας εἴτε διὰ ἱστορικοὺς λόγους ἦσαν τὰ αἴτια, εἴτε διότι οἱ φεουδάρχαι δυνάσται της εἶχον συμφέρον νὰ εἶναι ἀκορπισμένοι οἱ κατοικοί της εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΟΨΙΜΟΣ ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ

Πολλαπλασιάζονται τὰ κρούσματα ἐξευτελισμοῦ τοῦ τιμίου Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος ἀπὸ ἀνθρώπους μὴ ἔχοντας τὴν συνείδησιν τοῦ κακοῦ τὸ ὁποῖον διαπράττουν εἰς βάρος τῆς Κυθηραϊκῆς ὁλότητος.

Μετὰ τὸ κρούσμα νοθείας διὰ σπορελαίου τοῦ ἐξαγομένου ἐλαίου ἐκ τῆς νήσου μας, μετὰ τὰ ψεύδη τεσσάρων προέδρων κοινοτήτων εἰς ἐπίσημον ἔγγραφον αὐτῶν πρὸς διαφόρους ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ἔρχεται καὶ ἕνας ἄλλος Κυθήριος, τιτλοφορούμενος μάλιστα «ὡς ἐτέως Πρόεδρος Δήμου Ποταμοῦ» ἀπὸ τὴν μακρινὴν Αὐστραλίαν, διὰ νὰ γίνῃ συνήγορος καὶ αὐτὸς τῶν ἐδελφῶν Θεοδωροπούλων τῶν ὁποίων αἱ ὕβριαι καὶ ἀντεθνικαὶ πράξεις ἐντόνως ἀπεδοκιμάσθησαν ἀπὸ τὴν ὑγιῆ Κυθηραϊκὴν συνείδησιν.

Δὲν ἠρκέσθη ὅμως ὁ συμπολίτης μας, δυστυχῶς, αὐτὸς εἰς μόνην τὴν συνηγορίαν του διὰ τοὺς Θεοδωροπούλους, ἀλλ' ἐπεξέτεινε αὐτὴν καὶ περαιτέρω διὰ νὰ δείξῃ ποίαν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν στρέβλωσιν ὑφίστανται οἱ ἕλληνες μετανάσται εἰς τὰς ξένας χώρας ὅταν φεύγουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα χωρὶς τὰ ἠθικὰ ἐφόδια τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα των, Ποτιδὲα τὴν ὁποίαν ἡ αἰγλη ἐκάλυψε γῆν καὶ θαλάσσας. Παραδίδομεν εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν τῶν συμπολιτῶν μας καὶ τὸν ὄψιμον αὐτὸν συνήγορον τῶν Θεοδωροπούλων συμπολίτην «τέως Πρόεδρον», θλιβόμενοι διὰ τὸ κατάντημά του, καὶ διὰ τὸ κατάντημα τῶν ἐπισήμων ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἐν Αὐστραλίᾳ, τῶν ἀνεχομένων ἀδιαφιλοτιμίας τὴν ἐμφάνισιν παρομοίων δημοσιευμάτων.

Εἰς τὴν ἑλληνόφωνον ἐφημερίδα τοῦ Σύδνεϋ ἡ ὁποία καταχρηστικῶς φέρει τὸν τίτλον «Ἐθνικὸν Βῆμα», ἐδημοσιεύθη τὴν 28ην παρελθόντος μηνὸς ἡ κατωτέρω ἀνοικτὴ ἐπιστολή:

Ἀξιότιμε κύριε Λιενθυντά, τοῦ «Ἐθνικοῦ Βήματος».

Ἀνέγνωσα καὶ ἐγὼ μερικὰ, ἀπὸ ἕνα ἐδημοσίευσε μία Κυθηραϊκὴ ἐφημερὶς περὶ τῶν Ἀδελφῶν Ἐμμ. Θεοδωροπούλου. Γνωρίζω καλῶς καὶ τοὺς δύο ἀδελφούς, ὡς καὶ τὴν ὅλην πρὸ ἐτῶν ἐν Ἑλλάδι ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΝ καὶ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ δρᾶσιν των. Καὶ ἐνθυμοῦμαι ἀκόμη, ποσους καὶ ποίους περιέφερναν εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν ἐξυπηρετήσεις, ἰδιαιτέρως ὁ ἰατρὸς Θεοδωρόπουλος, κατὰ τὰ ἔτη τῆς ὀκληρᾶς κατοχῆς καὶ τῆς μετέπειτα Κομμουνιστικῆς τυραννίας, ὑπερασπιζόμενος δωρεὰν καὶ προθύμως καὶ ἐνώνων ἐκτὸς τῶν σωμάτων, τὰς ΨΥΧΑΣ καὶ τὰ πνεύματα, μὲ κίνδυνον καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του ἀκόμη.

Καὶ εὐλόγως μοῦ γεννῶνται διάφορα ἐρωτήματα, διατί μόνον οἱ ἀδελφοὶ Θεοδωροπούλου, νὰ ἀποτελοῦν τὸν τοιοῦτον σταχυ; Μήπως οὗτοι εἶναι οἱ μόνοι ἀναχωρήσαντες τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξ Ἑλλάδος; Ἀνεχώρησαν μὲ κανονικὰ διαβατήρια ναὶ ἢ ὄχι; Ναί! Ἀλλά, πόσοι ἐκ τῶν ἐθνυνόντων ἐν Ἑλλάδι, ἐφυγάδευσαν τοὺς υἱεύς των καὶ τοὺς συγγενεῖς των; Ἔστειλα μέχρι πότε θὰ χύνεται τὸ ἀδελφικὸν αἷμα διατί πολεμοῦμε ἀκόμη, ὀφοῦ στρέψῃ ὁ πόλεμος δι' ὅλα τὰ Κράτη ἐτελείωσε καὶ ἡ Ἑλλὰς ἦτο περίδη νικήτρια;

Τί χειρότερον θὰ συνέβαινε ἂν ἦτο ἡττημένη;

Καὶ τέλος ποῖος πιστεύει; Μήπως ὁ ἐπιβάτης ἑνὸς πλοίου, ὅταν τοῦτο καταποντίζεται καὶ ὁ κυβερνήτης ἀντὶ νὰ σῴζῃ καὶ τὴν θέσιν του, ἀδρανεῖ εἰς τὴν καμπίνα του;

Εἰς ὅλα αὐτὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐρωτήματα, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπαντήσῃ κανεὶς καὶ προβῇ εἰς ἐξηγήσεις; Ἂν ναί, τότε νομίζω δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν λογικὰ συμπεράσματα καὶ ὀρθὰς κρίσεις.

Μετ' ἐξαιρετοῦ σεβασμοῦ
Κ. ΤΡΙΦΥΛΛΑΣ
Τέως Πρόεδρος Δήμου Ποτεμοῦ
Σύδνεϋ, 24 - 9 - 49.

Φρίκην προκαλεῖ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. Ὁ Κυριάκος Τριφύλλης ὁ καὶ δράστης αὐτῆς, ἐξηγορασθῆ, φαίνεται, ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Θεοδωροπούλους διὰ νὰ κτίσῃ τὴν ἀναστίον τῶν κοινὴν ἀπάχθειαν τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ ἑλλήνων πατριωτῶν μὲ τὸ δημοσίευμά του. Ἀλλὰ δὲν ἐξηγεῖται ἡ ἐνέργειά του.

Ποιας ψυχάς, καὶ ποῖα σώματα, καὶ ποῖα πνεύματα, ἐτόνωσαν, καὶ ποίαν κοινωνικὴν καὶ πατριωτικὴν δράσιν ἀφῆκαν ὀπίσω των λιποτακτοῦντες ἐξ Ἑλλάδος οἱ ἀδελφοὶ Θεοδωρόπουλοι;

Ὁ ἰατρὸς Δημ. Θεοδωρόπουλος ἀξιωματικὸς ὢν καὶ ὑπηρετῶν εἰς τὰς τάξεις ΕΛΙΠΟΤΑΚΤΙΣΕΝ ἐν ὥρᾳ μαχῶν, καὶ ΔΙΕΓΡΑΦΗ ἐκ τοῦ σώματός του ὡς ΑΙΠΟΤΑΚΤΗΣ, διὰ νὰ εὑρεθῇ εἰς Αὐστραλίαν μὲ πλαστὸν διαβατήριον! Ὁ ἴδιος ἐξεστήλωσε μιαν ἔντιμον οἰκογένειαν εἰς τὴν νῆσον μας, καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ ν' ἀπαχθῇ ὁ ἀρχηγός της, ἕνας ἐξαίρετος ἄνθρωπος καὶ πατριώτης, ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, καὶ νὰ κατακρεουργηθῇ ἀγρίως εἰς τὸν Πάρνωνα. Ὁ ἴδιος κατεδικοφάντησεν ἀτίμως ἀξιόλογους συμπολίτας μας οἵτινες ἐσώθησαν εἰς τ' ἀστυνομικὰ μπουντρούμια καὶ ἐκακοποιήθησαν μέχρις αἵματος, διὰ ν' ἀποδειχθοῦν τελικῶς ἀθῶοι.

Ποίαν πατριωτικὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν ἀφῆκεν ὀπίσω του ὁ δραπετεύων εἰς Αὐστραλίαν ὁ ἕτερος Θεοδωρόπουλος; Μήπως τὴν κατασκοπείαν καὶ τὴν προδοσίαν τῶν ψηφοφόρων Κυθηρίων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐλευθέρας γνώμης ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος των; Λιποτάκται, κατάσκοποι, πλαστογράφοι διαβατηρίων, θρασεῖς συκοφάνται καὶ ἄναδροι, ὑπῆρξαν οἱ ἄνθρωποι σου κ. «τέως Πρόεδρε». Ἐὰν σοῦ ἐνεφάνισαν ἑλληνικὰ διαβατήρια διὰ νὰ σὲ πείσουν περὶ τῆς ἐντιμότητος των σὲ ἐξηπάτησαν. Ἦσαν πλαστά. Μόνον μία νοσηρὰ φονταυσία ὑσύναται νὰ πιστεύσῃ ὁ ἡ Ἑλλὰς ἐχορήγησε διαβατήρια εἰς ΛΙΠΟΤΑΚΤΑΣ.

Ἀλλ' ὁ κ. «τέως πρόεδρος» ἀντὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν συνηγορίαν του διὰ τοὺς δύο ἀναξίους Ἕλληνας, ἐπεκτείνει αὐτὴν καὶ θέτει διάφορα ἐρωτήματα, καὶ ἀναμένει λογικὰ συμπεράσματα καὶ ὀρθὰς κρίσεις. Τί νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ κανεὶς ὅταν καὶ μόνον τὸ ἐρώτημά του: «Τί χειρότερον θὰ συνέβαινεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἂν ἦτο ἡττημένη», προκαλεῖ ἀποτροπιασμόν, καὶ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἐγκλεισθῆ εἰς φρενοκομεῖον. Ἴσως διὰ τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ τοῦ ἔδιδε κανεὶς σημασίαν. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συιβῇ ὅταν οἱ ἀδελφοὶ Θεοδωρόπουλοι κυκλοφοροῦν ἐλεύθεροι εἰς τὴν Αὐστραλίαν προκαλοῦντες δημοσιεύματα καὶ τοὺς πάντας μὲ τὸ θράσος των, ἐξευτελίζοντες τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα, καὶ μυκτηρίζοντες τοὺς πεσόντας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος στρατιώτας συμπολίτας των!

Νομίζομεν ὅτι ἡ ἱστορία αὐτὴ μὲ τοὺς Θεοδωροπούλους ἡ ὁποία τόσον ἀπησχόλησε τοὺς Κυθηρίους, πρέπει νὰ τελειώσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς ἀλλὰ μὲ κάποιαν δυνατὴν κύρωσιν. Δὲν εἶνε ἐπιτρεπτον νὰ μείνῃ ὁ τόπος μας πε εἰσσότερον χρόνον ἐκτεθειμένος εἰς τὴν χλευὴν δύο ἐλεεινῶν ὑποκειμένων καὶ τῶν συνηγόρων των. Ἡ κοινότης Ἀρωνιαδίκων ὀφείλει ἄνευ ἄλλης ἀναβολῆς νὰ στείλῃ ΣΤΗΛΗΝ ΑΤΙΜΙΑΣ διὰ τοὺς δύο ἀδελφοὺς δημότας της, καὶ νὰ στιγματίσῃ εἰς ἔγγραφον ἀπόφασιν τὴν πρᾶξιν των τὴν ὁποίαν νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Αὐστραλιανὴν Κυβέρνησιν, τὰς ἑλληνικὰς ἐκεῖ ἀρχὰς καὶ σωματεῖα, καὶ νὰ τὴν δημοσιεύσῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ὅταν εἰς τὴν νῆσον μας στήνωνται ἡρῶα πρὸς τιμὴν τῶν ἀθανάτων νεκρῶν μας, πρέπει νὰ στηρῇ ἐκ παραλλήλου καὶ μία στήλη ἀτιμίας διὰ τοὺς λιποτακτήσαντας διὰ τὸ ὀφειλόμενον κάθημον πρὸς τὴν πατρίδα ἤτις τοὺς ἐξέθρεψε. Διὰ μιᾶς τοιαύτης ἐμπράκτου ἐκδηλώσεως θὰ παρεδειγματοῦοῦν καὶ οἱ γενναῖοι τῶν ἐπερχομένων. Καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τῆς κοινότητος τῶν Ἀρωνιαδίκων τὴν ἀναμένουμεν ὄχι μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῶν Κυθηρίων, ἀλλὰ καὶ πρὸς διαφύλαξιν αὐτῆς ταύτης τῆς κοινότητος ἀπὸ τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ συνένοχος εἰς τὴν ἐλεεινὴν πρᾶξιν τῶν δύο δημοτῶν της ἀρνουμένη τυχὸν τὸν δημοσίου στιγματισμόν της.

ΙΩΒΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας —καὶ εἶναι πολλοὶ δόξα τῷ Θεῷ— χορίζουν κοραΐδια, κόνευμικρόδωρεάς, στέρνουν κατηχητικὰ βιβλία εἰς τοὺς παπάδες μας, πορέχουν ἑβδόνους ὑποσχέσεις ὅτι θὰ μεταβάλλουν εἰς Παράδεισον τὸ ἀοηρμόμενα διαρκῶς ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν Κύθηρα, καὶ τὰ δοκάρια ποὺ εἶναι ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια των δὲν τὰ βλέπουν. Βλέπουν μόνον τὴν ἐθλίαν ὑψηφον! Στοιχειώδεις ἐν τούτοις ἀνάγκαι τῶν κατοίκων μας ἔχουν ἀμεληθεῖ μία τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ἡ ὁκόλουθος.

Οἱ κάτοικοι τῶν Ἀντικυθήρων ὁσάκις συμβαίνει νὰ προστρέξουν ἢ νὰ κληθοῦν εἰς τὸ δικαστήριον, πρέπει νὰ βαλασσοπνιγοῦν διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν Κυθήρων. Καὶ ἂν ἀναβληθῇ ἡ δικάσιμος, πρέπει νὰ περιμένουν εὐκαιρίαν ν' ἀναχωρήσουν διὰ τ' Ἀντικύθηρα καὶ νὰ ἐρίσκονται, ἐκτὸς τῆς ταλαιπωρίας καὶ τὰ ἔξοδα τῶν διαφόρων μαρτύρων ποὺ ἔχουν μαζύ των, διὰ νὰ ἐπανέλθουν καὶ πάλιν κατὸ τὴν νέαν δικάσιμον εἰς τὸ Κύθηρα ὅπως ὑποστοῦν ἐκ νέου τὰς ἴδιας ταλαιπωρίας.

Δὲν ὑπῆρχε νομ Ἴζομεν, ἁπλοῦστερον καὶ εὐκολότερον πρᾶγμα ἀπὸ τὸ νὰ διετάσσετο ὁ κ. Εἰρηνοδίκης Κυθήρων νὰ μεταβαίνῃ ἅπαξ ἢ δίς, ἢ καὶ τρὶς τοῦ ἔτους εἰς Ἀντικύθηρα πρὸς ἐκδίκασιν ἐπιτοπίας τῶν ὑποθέσεων τῶν Ἀντικυθηρίων. Ποῖος ὅμως νὰ σκεφθῇ τοὺς Ἀντικυθηρίους καὶ τὸ δικαιότατον αἴτημά των; Φαίνεται ἴσως μεγάλο τὸ αἴτημα αὐτὸ εἰς τὴν σημερινὴν περίοδον τῆς πολιτικῆς καὶ διοικητικῆς μας ἀκατασταστοίας καὶ πρέπει νὰ κάνωμεν ὑπομονήν. Ἕως πότε ὅμως; Σημειοῦμεν τὴν κατάστασιν αὐτήν, καὶ συμμερίζόμεθα τὴν ἀγανάκτησιν τῶν συμπολιτῶν Ἀντικυθηρίων διὰ τὰς ἀδικαιολογήτους ταλαιπωρίας των ὀφειλομένας εἰς τὴν ἀδράνειαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ὀντιπροσώπων των.

ΚΑΙ ΑΡΘΡΑ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀνωτέρω καὶ χάριν τῆς ἱστορίας, σημειοῦμεν ὅτι ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς καὶ Νήσων κ. Σφαέλος περιοδεύσας ἐωχάτως τὰ Κύθηρα, ἐδημοσίευσεν εἰς τοὺς Ἀθηναϊκοὺς «Καιροὺς» τῆς 16ης τρέχοντος μακροσκελὲς ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Κύθηρα.— Μία ἐγκαταλελειμμένη νῆσος», εἰς τὸ ὁποῖον διεκτραγῳδεῖται ἡ κατάστασις αὐτῆς.

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐγράφη μὲ πολιτικὴν ὁπισθοβουλίαν. Παρὰ ταῦτα παρέχει μεγάλας ἀλήθειας, καὶ ἀποκαλεῖ ἐλλείψεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων μας, καὶ κατηγορίας ἐναντίον των διὰ τὴν ἀδιαφορίαν των πρὸς διόρθωσίν τον. Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν μὲ ἄρθρα μόνον νὰ διορθωθῇ ἡ κατάστασις αὐτή. Τί ὀφελεῖ νὰ γίνεται διεκτραγῳδήσις τῶν ἐλλείψεων μας, τὰς ὁποίας ἄλλως τε ὅλοι γνωρίζουν, καὶ νὰ μὴ θεραπεύονται ὅπως εἶνε ἀδύνατον νὰ συμβῇ διὰ τινας τοιαύτας ἐξ αὐτῶν, διὰ μιᾶς ὁπλῆς ἐνεργείας τῶν βουλευτῶν τῆς νήσου. Εἰδικῶς διὰ τὴν πε ρίπτωσιν τῶν Ἀντικυθήρων νομίζομεν ὅτι μία σύστασις εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ διατάξῃ τὸν κ. Εἰρηνοδίκην Κυθήρων νὰ μεταβαίνει εἰς Ἀντικύθηρα πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων τῶν κατοίκων, γινομένη ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς τῆς νήσου, θὰ ἔλυε τὸ ζήτημα, ὁπότε θὰ ἐπερίτρευον καὶ τὰ συμφωνετικὰ ἄρθρα εἰς τὰς ἐφημερίδας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Φίλοι τῶν Κυθήρων ἔλαβε ἐπιστολὴ μας ἀνάγκη μὲ ποιὸν τινα δικαιολογημένην ὑποψίαν, ἀλλὰ καὶ λύσιν, τὸ ἑξῆς:

*Ἀπὸ ἐτῶν ἐνδιαφέρόμεν νὰ ἐμπιστευόμεθα καὶ νὰ ἐπιτρέψωμεν τοὺς συμπολίτας σας διότι καὶ φίλεργοι, καὶ φιλόπονοι, καὶ εἰρηνοι εἶναι εἰς τὰς συναλλαγὰς των. Τὴν ἰδίαν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην τοέφωμεν καὶ πρὸς τ

Καραβᾶ προέβησαν εἰς μίαν ἐνέργειαν ἡ ὁποία πολὺ τοὺς ἐξευτελίζει, καὶ μαρτυρεῖ ὄχι μόνον τὴν κατάπτωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἠμποροῦν νὰ φθάσουν οἱ δηθὲν διαχειρισταὶ τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων μας, ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτικὴν ἐξαθλίωσιν ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς νὰ ὑφίσταται εἰς τὸν τόπον μας. Διότι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἔργον καὶ εἰσήγησις τῆς τοπικῆς πολιτικῆς φαυλότητος εἶνε καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῶν ἀνωτέρω κυρίων. Θὰ σχολιάσωμεν τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν ὄχι μόνον πρὸς διαφωτισμὸν τῶν συμπολιτῶν μας ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς νήσου των, ἀλλὰ καὶ διότι αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην στιγματισμοῦ τοῦ ψεύδους.

Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς συμπολίτας, ἀπὸ ἐτῶν καταβάλλεται προσπάθεια ν' ἀναδειχθῇ ὡς ἰμὴν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας μας τὸ Διακόφτι. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐγένοντο ἔραναι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ δι' αὐτῶν κατεσκευάσθη ***ἐγκρίσει καὶ ἐπιβλέψει τοῦ Κράτους***, δρόμος 16 χιλιομέτρων ἀπὸ Διακοφτίου μέχρι Ἀρωνιαδίκων τοῦ ὁποίου τὰ ἔγκαίνια ἐγένοντο πανηγυρικῶς ἐν Διακοφτίῳ ἐν μέσῳ βουλευτῶν, καὶ ἄλλων ἐπισήμων καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πανηγυριαμοῦ τῆς Ἐθνικῆς μας ἑκατονταετηρίδος καὶ ἐν τῇ νήσῳ μας. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν ὑπάρχει Κυθήριος ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ. Ἔκτοτε συνέβησαν τὰ ἑξῆς:

Αἱ πολιτικαὶ ἀνωμαλίαι τῆς χώρας, οἱ πόλεμοι, καὶ αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι καὶ Κράτους καὶ ἀτόμων, δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀναληφθείσης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συγκοινωνίας μας προσπαθείας εἰς τὸ Διακόφτι. Συγχρόνως ἢ ὀλίγον ἠρεμότερον πρὸς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν, ἀνελείφθη καὶ μία ἄλλη τοιαύτη πρὸς κατασκευὴν ἐν Ἀγία Πελαγίᾳ ἑνὸς λιμενοβραχίονος διὰ τοῦ ὁποίου, κατὰ τοὺς κατασκευαστάς του, θὰ ἐξησφαλίζετο ἐκεῖ καὶ ὄχι εἰς τὸ Διακόφτι ἡ θαλασσία μας συγκοινωνία. Ἐπὶ ὅλων τούτων πολλὰ ἐγράφησαν εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν τύπον καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸν χρόνον καὶ τοὺς Μηχανικοὺς καὶ Λιμενολόγους ἡ ὁριστικὴ λύσις τοῦ δράματος τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας μας. Αὐτὸ ὅμως δὲν συνέβη. Συνέβη ἐν τούτοις κάτι ἄλλο.

Ο ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΣ

Κατὰ τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συγκοινωνίας μας εἰς τὸ Διακόφτι, ὁ τοπικισμὸς ἀνεφάνη εἰς τὴν νῆσον ὑπὸ τὴν ἐνδεχθεστέραν μορφήν του, καὶ ὡς ἐὰν ἡ ἐξασφάλισις τῆς θαλασσίας μας συγκοινωνίας εἰς τὸν ἀσφαλέστατον καὶ φυσικὸν λιμένα τοῦ Δισκοφτίου δὲν θὰ ἐξυπηρέτη τὸ σύνολον τῆς νήσου μας ἀλλὰ μόνον τὰ συμφέροντα ὀλίγων ἀτόμων!

Ὑψώθη λοιπὸν ἡ σημαία τοῦ ἐν Ἀγίᾳ Πελαγίᾳ λιμενοβραχίονος, καὶ γύρω αὐτῆς ἐκλήθησαν οἱ Κυθήριοι νὰ γίνουν οἱ σωτῆρες τοῦ τόπου! Νὰ γίνουν λέμε καὶ μεῖς. Ἀλλὰ δι' ἐντίμων μέσων καὶ ὄχι διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἐξαπατήσεως τῶν ἀφελῶν. Καὶ αὐτὸ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἐξαπάτησις συνεχίζεται δυστυχῶς, ὅπως ἐδῶ θ' ἀποκαλύψωμεν, μὲ τὴν δήλωσιν ὅμως ὅτι οὐδενὸς θὰ φεισθῶμεν. Διότι ἡμεῖς δὲν ἐσυνηθίσαμεν νὰ κολακεύομεν τὰ πλήθη, οὔτε ἐστηρίξαμεν τὸ πολιτικόν συμφέρον μας, καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς εἰς ἄξεστα καὶ ὀπισθοβοομικὰ στοιχεῖα. Ὁ Κυθηραϊκὸς κόσμος γνωρίζει πόσον ἀγαπῶμεν τὸν τόπον μας, καὶ μετὰ ποίου πάθους ὑποστηρίζομεν τὰς ἰδέας μας, διότι πιστεύομεν εἰς τὴν ὀρθότητά των, ὥστε νὰ μὴ παρεξηγῇ τὰς αὐστηρὰς κρίσεις μας δι' αὐτοὺς ποὺ κρατοῦν τὸν τόπον ἐν καθυστερήσει, καὶ τοὺς ἀγῶνας μας κατὰ τῆς τοπικῆς πολιτικῆς ἐξαχρειώσεως ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ὑπὸ ψευδῆ καὶ διάφορα προσωπεῖα κατετυραννήσε τὸν λαὸν τῆς νήσου.

ΤΑ ΨΕΥΔΗ

Οἱ τέσσαρες λοιπὸν προαναφερθέντες πρόεδροι μὴ ἐκρουσωποῦντες κἀν τοὺς κατοίκους τῶν κοινοτήτων των καὶ οὐθαιρετοῦντες, οὐδὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου των διαθέτοντες, διότι καὶ αὐτὴ εἶναι δοῦλη τῆς τοπικῆς φαυλοκρατίας, ἀπηφθυναν ἀπὸ 17 Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους μίαν ἀναφορὰν πρὸς δέκα διαφόρους δημοσίας ὑπηρεσίας, ὑπουργούς, Νομάρχας, βουλευτὰς καὶ εἰς σωματεῖα ἀκόμη, ἐναντίον τοῦ Διακοφτίου!

«Σᾶς γνωρίζομεν—λέγει ἡ ἀναφορὰ των—ὅτι τὴν 16ην Ἰουνίου ἦλθον ἐκ Τριπόλεως 4 ὑπάλληλοι διὰ ν' ἀποφανθοῦν περὶ τοῦ καταλλήλου μέρους κατασκευῆς λιμένος διὰ χρημάτων τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ὅστις θὰ ἐξυπηρετῇ τὸν τέως Δῆμον Ποταμίων. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι εἰς τὸν τέως Δῆμον Κυθηρίων ὑφίσταται λιμὴν ὀνομαζόμενος Καψάλιον. Οἱ. ὡς ἄνω ὑπάλληλοι, ὡς πληροφορούμεθα, ἀπεφάνθησαν περὶ τῆς καταλληλότητος τῆς τοποθεσίας Διακόφτι τοῦ τέως Δήμου Ποταμίων. Ἡ τοποθεσία Διακόφτι παρουσιάζει μικρὰ τινα πλεονεκτήματα ἀλλ' ὑστερεῖ κατὰ τὰ ἑπόμενα:

Α'. Εἶνε τοποθεσία ἀρεινὴ κατὰ τὸ πλεῖστον, τελείως ἀκατοίκητος καὶ ὅλη ἡ περιοχὴ αὐτοῦ στερεῖται ὕδατος.

Β'. Ἀπέχει ἀπὸ τὸ πλησιέστερον χωρίον τρεῖς περίπου ὥρας, ἀπὸ τὸ κέντρον δὲ Ποταμὸν πρωτεύουσαν τοῦ τέως δήμου Ποταμίων πέντε περίπου ὥρας.

Γ'. Ἀπέχει ἀπὸ τὴν κεντρικὴν ὁδικὴν ἀρτηρίαν τὴν συνδέουσαν τοὺς δύο λιμένας Ἀγ. Πελαγίαν καὶ Καψάλιον τῆς νήσου περὶ τὰ 22 χιλιόμετρα.

Δ'. Δὲν συνδέεται δι' ἐθνικῆς ὁδοῦ ἡ τοποθεσία Διακόφτι μὲ τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν τῆς νήσου (ἐθνικὴν ὁδὸν) καὶ μὲ τοὺς ἐπαρχιακοὺς καὶ κοινοτικοὺς δρόμους, ἀλλὰ μὲ δρόμον προχείρως κατασκευασθέντα ἰδιωτικῇ πρωτοβουλίᾳ τὸ 1928 ἵνα ἐξυπηρετήσῃ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Διακοφτίου κειμένην Μονὴν τῆς Ἁγίας Μόνης καὶ ὁ ὁποῖος δρόμος σήμερον εἶνε ἀδιάβατος καὶ ἀπὸ ζῶα ἀκόμα!

Ε'. Καὶ ἂν ὑποτεθῇ, πρᾶγμα ὅπερ ἀπίστευτον, ὅτι ὁ ἀνωτέρω περιγραφεὶς δρόμος περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους καὶ ἐπισκευασθῇ, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὁποίου ἀπαιτοῦνται ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων, ποῖος ἔμπορος ἢ ἐπιβάτης Κυθήρων θὰ εὑρεθῇ ν' ἀποβιβάσῃ ἐμπορεύματα ἢ ν' ἀποβιβασθῇ ἐκεῖ, καθ' ὅσον τὰ μὲν ἐμπορεύματα θὰ ἐπιβαρύνωνται τριπλασίως τῶν σήμερον, μέχρι τοῦ προορισμοῦ των, οἱ δὲ ἐπιβάται ἐπιβαρυνόμενοι ὑπερόγκως δι' εἰσιτηρίων αὐτοκινήτων κλπ. θὰ ταλαιπωροῦνται ἐν μέσῳ μάλιστα χειμῶνι ἐπὶ ὁλοκλήρους ὥρας διὰ νὰ φθάσουν στὸν προορισμόν των. Ἐνῶ ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν φθάνουν εἰς μίαν ὥραν καὶ εἰς τὸ πλέον ἀπομεμακρυσμένον χωρίον τοῦ τέως Δήμου Ποταμίων!

Ἡμεῖς πάντες φρονοῦμεν ἀδιστάκτως ὅτι μόνον ὡς φιλολογία εὑσταθεῖ λιμὴν εἰς τὸ Διακόφτι, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς πρᾶξις».

Γιὰ ὅλα λοιπὸν αὐτὰ τὰ μειονεκτήματα τοῦ Διακοφτίου ἡ τετράς τῶν Προέδρων ζητεῖ νὰ χορηγηθοῦν μεικὰ ἑκατομμύρια — καὶ αὐτὸ ἦτο ὅλο τὸ ψητὸ — γιὰ τὴν Ἁγία Πελαγία ὥστε νὰ γίνῃ ἐκεῖ λιμάνι διότι ὡς γράφουν:

«Ἡ Ἁγία Πελαγία εἶνε συνοικισμὸς μὲ σπίτια καὶ κτήματα, καὶ κατοίκους καὶ ἐργοστάσιον πυρηνελαιουργίας καὶ κεραμοποιΐας, μὲ ὑποτελωνεῖον καὶ καταστήματα, ἔχει νερὸ ἄφθονο, εἶναι παραθεριστικὸ κέντρο, καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἀπέχει ἐκ τῆς πρωτευούσης τοῦ τέως δήμου Ποταμίων μόνον 7 χιλιόμετρα».

Καὶ τέλος οἱ κ. αὐτοὶ πρόεδροι ἐφιστοῦν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων «ἐπὶ τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων ὑπαλλήλων σκέψεως κατασκευῆς λιμένος ἐν τῇ ἐρήμῳ Διακόφτι»!

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Τὸ ἐμπαθὲς καὶ πλῆρες αὐτὸ ψευδῶν ἔγγραφον τῶν κοινοπραξιῶν Κυθηρίων τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε, παρὰ μία Ἀπολογία διὰ τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν καὶ ἕνας Λίβελος γιὰ τὸ Διακόφτι, καὶ ἀηδὲς ἀναιμόσημα τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ κ. Π. Κορωναίου ἢ Πουλάκι, ἀποτελεῖ ἐντροπὴν διὰ τὸν τόπον. Οἱ μὴ Κυθήριοι οἱ ὁποῖοι ἐδιάβασαν τὰ πράγματα αὐτὰ δὲν ἀποκλείεται νὰ τὰ ἐπίστευσαν, ὡς ἀγνοοῦντες τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας, καὶ τὴν ἀσημότητα τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι τὰ διετύπωσαν.

Ἂς ἀνασκευάσουν λοιπὸν ἡμεῖς χάριν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν τὰ ψεύδη ποὺ τοὺς παρέθεσαν, καὶ ἂς διδάξωμεν τοὺς διαχειριζομένους τὰ κοινὰ τοῦ τόπου μας, ὅσον ἀσήμαντοι καὶ ἂν εἶναι, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον ἐπικίνδυνον πρᾶγμα διὰ τὴν τιμήν των ἀπὸ τὸ νὰ θέτουν τὴν ὑπογραφήν των εἰς ἔγγραφα ἀποκαλύπτοντα ἀηδῆ τοπικιστικὴν ἐμπάθειαν, καὶ ἀναγράφοντα ἀσύστολα ψεύδη. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια εἰς τὸ κάθε ψεῦδος των.

Α'. Εἶνε ἐντελῶς ψευδὲς ὅτι οἱ ἀποσταλέντες εἰς Κύθηρα ὑπάλληλοι εἶχον σχέσιν τινὰ μὲ τὸ σχέδιον Μάρσαλ, καὶ ὅτι ἐξεδήλωσαν τὴν γνώμην των ὑπὲρ τοῦ Διακοφτίου, ἀφοῦ ἔπρεπε νὰ μελετήσουν πρότερον τὴν ὅλην κατάστασιν τῆς νήσου διὰ νὰ ἐκφέρουν γνώμην.

Τὸ Διακόφτι δὲν εἶνε ἀρεινὴ τοποθεσία οὔτε εὑρίσκεται ἐπίσης τὸ λιμάνι του, παρὰ μόνον εἰς τὴν φαντασίαν τῶν λιβελλογράφων του.

Τὸ Διακόφτι δὲν εἶναι ἔρημος, ἀλλὰ κατοικεῖται ἀπὸ μακρῶν χρόνων, καὶ ἀποτελεῖ συνοικισμὸν σημαντικὸν καὶ θερινὸν κέντρον τῆς νήσου. Εἰς τὸν λιμένα του ὑπάρχουν δύο λιμενοβραχίονες—ὁ εἷς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς ἔναντι νησίδος—καὶ εἰς αὐτὸν εὑρίσκουν σωτηρίαν ἐν ὥρᾳ ἰσημερίας ὅλα τὰ ἱστιοφόρα καὶ πολλάκις καὶ ἀτμόπλοια.

Τὸ Διακόφτι ἔχει ποταμοὺς πηγαίου γλυκοῦς ὕδατος. Τόσον δὲ τοῦτο εἶναι βέβαιον ὥστε νὰ διαπιστοῦται καὶ ἀπὸ τὸ πασίγνωστον γεγονὸς κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ διάφορα γύρω ποίμνια κατεχόμενα τὸ θέρος εἰς τὸ Διακόφτι πρὸς ποτισμα, ρίπτονται εἰς τὸ κυματοθάλασσα διὰ νὰ ξεδιψάσουν διότι ἐκεῖ ἐκκρέουν ποταμοὶ γλυκέως ὕδατος. Καὶ ὅταν κανεὶς ποὺ δὲν γνωρίζει τί συμβαίνει τὰ παρατηρήσῃ, νομίζει ὅτι τὰ ζῶα πίνουν θάλασσα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἔναντι τοῦ Διακοφτίου νησὶς ἔχει τόσο ἄφθονο νερὸ πηγαῖον, ὥστε ἀπὸ αὐτὸ νὰ πίνουν τὰ ἐκεῖ πρὸς βόσκησιν φυτόμενα καὶ ἀφρούρητα παραμένοντα ζῷα.

Τὸ Διακόφτι βρίθει ἀπὸ πηγάδια, λαξευμένα μάλιστα καὶ εἰς ἐλάχιστον βάθος 1—2 μέτρων, μὲ νερὸ θαυμάσιο καὶ ἀνεξάντλητα, καὶ ἔχει εὐρεῖαν ἔκτασιν καλλιεργησίμου γῆς ἀρδευομένην ἀπὸ σιδηρὰ μηχανοπήγαδα, καὶ παράγουσαν ἄφθονα κηπευρικὰ καὶ ἐξαίρετα σταφύλια.

ΑΙ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ

Β'. Τὸ Διακόφτι ἀπέχει τοῦ πλησιεστέρου χωρίου πεζῇ μὲν διὰ τῆς Διασέλας δύο ὥρας καὶ κάτι, διὰ δὲ τῆς νέας κατασκευασθείσης ἀμαξητῆς ὁδοῦ, εἴκοσι ἀκριβῶς λεπτὰ τῆς ὥρας δι' αὐτοκινήτου, διότι δὲν εἶναι οὐδὲ κατὰ μέτρον μακροτέρα τῶν 16 χιλιομέτρων. Καὶ τὰ Κύθηρα διαθέτουν δόξα τῷ Θεῷ σωφεῖαν αὐτοκινήτων.

Γ'. Εἶναι ψεῦδος ὅτι τὸ Διακόφτι ἀπέχει ἀπὸ τὴν διερχομένην ἐξ Ἀρωνιαδίκων κεντρικὴν ἀρτηρίαν 22 χιλιόμετρα. Ἡ ἀπόστασις Διακοφτίου — Ἀρωνιαδίκων εἶναι 16 χιλιόμετρα καὶ Διακοφτίου — Φριλιγκιανίκων 15 ἢ καὶ ὀλιγότερον, καὶ οὐχὶ 22 χιλιόμετρα ὡς ψευδέστατα ἀναφέρουν οἱ ἐμπαθεῖς ἀπολογηταὶ τῆς Ἁγίας Πελαγίας. Πάντες δὲ κατανοοῦν εἰς πόσον χρόνον εἶναι δυνατὸν νὰ διανυθῇ ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητον μία ἀπόστασις 15 χιλιομέτρων! Καὶ ὁ δρόμος τοῦ Διακοφτίου αὐτὸν τὸν προορισμὸν ἔχει. Τὴν σύντμησιν τῶν ἀποστάσεων.

Δ'. Τὸ Διακόφτι, ὡς εἶναι πασίγνωστον, συνδέεται διὰ τῆς νέας ὁδοῦ μὲ ὅλους τοὺς δρόμους τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν κοινοτήτων.

Ἀπὸ τοῦ Καψαλίου—Χώρας—Καρβουνάδων—Φρατσίων,—Βιαραδίκων—Μυτάτων ἐκ τοῦ μέσα Δήμου, καὶ ἀπὸ Καραβᾶ—Ποταμοῦ—Ἀρωνιαδίκων—Φριλιγκανίκων τοῦ ἔξω Δήμου, κινεῖται κανεὶς ἄνετα δι' αὐτοκινήτου πρὸς τὸ Διακόφτι ἐντὸς ἐλαχίστης ὥρας. Εἶναι δὲ τὸ κέντρον τῆς νήσου τὸ Διακόφτι.

Ἡ ὁδὸς Διακοφτίου δὲν κατεσκευάσθη προχείρως, ὡς κακοηθέστατα καὶ ψευδέστατα ἰσχυρίσθησαν τὰ τέσσερα ἀνδρείκελα. Ἀλλ' ἐχαράχθη ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Κράτους κ. Σχίφλε κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης, καὶ ἐπεστατήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὥστε ν' ἀποτελῇ σήμερον παράδειγμα εὐσυνειδήτου ἐργασίας.

Ἡ ὁδὸς Διακοφτίου δὲν κατεσκευάσθη ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Ἁγίαν Μόνην, ὡς ψευδέστατα καὶ κακοηθέστατα ἀναφέρουν εἰς τὸ ἔγγραφόν των οἱ τέσσαρες φιλαλήθεις ἄνδρες. Ἀλλὰ κατεσκευάσθη διὰ τὸ Διακόφτι, καὶ γι' αὐτὸ λέγεται καὶ ὁδὸς Διακοφτίου καὶ ὄχι Ἁγίας Μόνης. Ἄλλο εἶναι τὸ ζήτημα ἐὰν διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἐξυπηρετήθη καὶ ἐξυπηρετεῖται τεραστίως ἡ Ἁγία Μόνη ἤτις ἦτο νεκρὰ ἱδρυμα καὶ ἀνέζησε διὰ μόνης τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου τῆς ὁποίας παραλλὰξ εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς Ἁγίας Μόνης.

Εἶναι ψεῦδος ὅτι ἡ ὁδὸς Διακοφτίου εἶναι ἀδιάβατος καὶ ἀπὸ ζῶα ἀκόμη»! Ἀλλὰ τὰ ζῶα δὲν ἔχουν φωνὴν διὰ νὰ μαρτυρήσουν. Φαίνεται ὅτι ἀντὶ αὐτῶν ἐπέρασαν οἱ τέσσαρες πρόεδροι καὶ τὸ διεπίστωσαν! Μ' ὅλον ὅτι δὲν ἐγνώρισεν ἐπίσκευὴν ἡ ὁδὸς Διακοφτίου ἐπὶ τόσα ἔτη λόγῳ τῶν περιστάσεων, διατηρεῖται ἐν τῷ συνόλῳ της εἰς ἀπείρως καλυτέραν κατάστασιν ἀπὸ πολλὰς ἄλλας ὁδοὺς τῆς νήσου. Καὶ τοῦτο διότι τὸ μὲν τμῆμα Ἀρωνιαδίκων — Ἁγίας Μόνης ἐπισκευάζεται ὅταν ὑποστῇ φθορὰν ὑπὸ τῆς Μονῆς, τὸ δὲ τμῆμα Ἁγίας Μόνης—Διακοφτίου δὲν ὑπέστη βλάβας διότι δὲν διατρέχει συχνὰ ἀπὸ αὐτοκίνητα. Ἐὰν εἰς τινα σημεῖα λόγῳ ὑδατοτριβῆς παρουσιάζει βλάβας τινάς αὐται εἶναι εὐκολοεπισκευάστοι, ὅπως ἀπέδειξε πρόσφατος ἔρευνα. "Ὅλα αὐτὰ δύνανται νὰ τὰ βεβαιώσουν ὅσοι καὶ σήμερον κατέρχονται μὲ αὐτοκίνητα εἰς τὸ Διακόφτι.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΧΑΣΑΠΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε'. Καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ἐξακολουθοῦν νὰ λέγουν εἰς τὸ ἔγγραφόν των οἱ ψευδόμενοι Πρόεδροι, ὅτι ἐπισκευάζεται ὁ δρόμος Διακοφτίου ἀπὸ τὸ Κράτος, ποῖος ἔμπορος ἢ ἐπιβάτης θ' ἀποβιβάσῃ ἐμπορεύματα εἰς Διακόφτι ἢ θ' ἀποβιβασθῇ ἐκεῖ ἀφοῦ θὰ ἐπιβαρύνεται μὲ ὑπέρογκα ἔξοδα καὶ αὐτοκίνητα, καὶ θὰ ταλαιπωρεῖται ἐπὶ ὁλοκλήρους ὥρας γιὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν προορισμόν του καὶ μάλιστα χειμῶνα! Ἐνῶ ἡ Ἁγία Πελαγία εἶνε Παράδεισος! Σὲ μιὰ ὥρα μέσα φθάνει ἀπὸ ἐκεῖ κανεὶς ὅπου θέλει. Ἔχει λέγουν νερὸ ἄφθονο, βγάζει τοὺς βόλα, εἶνε παραθεριστικὸ κέντρο μὲ σπίτια καὶ κτήματα καὶ καταστήματα, καὶ ἔχει συμπληρώνουμεν ἡμεῖς, τὶς λιγίες γιὰ ἀποπάτους».

Ἡ Ἁγία, λοιπόν, Πελαγία! Αὐτὴ ἦτο ὁ σκοπὸς τοῦ ψευδομένου ἐγγράφου. Ὁ λιμενοβραχίονάς της ποὺ θὰ γεφυρώσῃ τὸ Τσιρίγο μὲ τὸν Μαλέα!

Ἀλλ' οἱ τσιργῶτες γνωρίζουν ἄριστα ὅτι εἰς τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν ὅταν ἡ θάλασσα μαίνεται, καὶ αὐτὸ συμβαίνει τὰ 3/4 τοῦ χρόνου, καὶ ὁ λιμενοβραχιονίσκος της, τὸ ἄθυρμα αὐτὸ τῆς τοπικιστικῆς ἐμπαθείας, χανεται ὑπὸ τ' ἀφρίζοντα κύματα, εἶνε ἀδύνατος ἡ προσέγγισις ἀτμοπλοίου ποὸς ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν του Κυθηρίων. Καὶ τότε οἱ μὲν σώφρονες συμπολῖται ἐνθυμοῦνται τὸ σωτήριον Διακόφτι, ἐνῶ οἱ τυφλωμένοι ἐκ τοπικιστικοῦ πάθους νοσταλγοῦν τὸν Ρούτσουνα μὲ τὶς πολυτελεῖς του ἀποβάθρες! Τί ἐντροπὴ διὰ τὸν τόπον, καὶ πόση τύφλωσις καὶ μωρία δίρνει τοὺς καθυστερημένους ἀνθρώπους του!

Τέλος, οἱ τέσσαρες Πρακλεῖς τοῦ τόπου: «Φρονοῦν ἀδιστάκτως, ὅτι μόνον ὡς φιλολογία εὐσταθεῖ εἰς τὸ Διακόφτι, οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς πρᾶξις»! Φιλολογία λοιπὸν καὶ χασάπης Πρόεδρος! Αὐτὸ καὶ μόνον συναφίζει τὸ κατάντημα τοῦ τόπου.

ΑΒΔΗΡΙΤΙΣΜΟΥ ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ

Πιστεύομεν ὅτι οὐδαμοῦ ἄλλοῦ ἔξω ἀπὸ τὰ Κύθηρα εὕρον ὁ ἀβδηριτισμὸς τόσην ἀποθέωσιν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ τόπος μας δὲν ἠμπορεῖ νὰ προοδεύσῃ ἀλλὰ διαρκῶς φθίνει, καὶ ἔπῃρε τὸν δρόμον τοῦ ἐκπατρισμοῦ. Ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ φθίνῃ ὅταν συζητεῖ καὶ ζητεῖ ἀεροδρόμια, νοσοκομεῖα, τουριστικὰ ξενοδοχεῖα, καὶ ἀναπτύσσει μεγαλεπήβολα σχέδια τὴν στιγμὴν ποὺ δὲν ἔχει ἐξασφαλίσει τὴν στοιχειώδη θαλασσίαν συγκοινωνίαν του καὶ θαλασσοπνίγεται ἀδικαιολογήτως; Καὶ τὸ χειρότερον ὅταν ἔχει κοινοτικοὺς ἄρχοντας ψευδομένους κατ' ἀσύστολον τρόπον εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα πρὸς τοὺς κυβερνήτας τοῦ κράτους των;

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ, υἱὸς μάλιστα καλοῦ χριστιανοῦ λευΐτου, μιμούμενος φαίνεται τοὺς συναδέλφους του τῶν Ἀθηνῶν ποὺ πολοῦν εἰς τοὺς πελάτας των τὴν παληογκιόσα γιὰ τρυφερὸν ἐρίφιον καὶ τὸν βούβαλον γιὰ ἀρνάκι τοῦ γάλακτος, ἐνόμισεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνε τὸ ἔγγραφόν του ἦσαν πελάται του γιὰ νὰ τοὺς ἀραδιάσῃ τόσα ψεῦδη!

Ὁ δὲ πρόεδρος Φριλιγκιανίκων, ὁ γνωστὸς αὐτὸς δοῦλος τῆς Χώρας, καμώνεται ὅτι ἀγνοεῖ τὴν σταθερὰν καὶ ἐκπεφρασμένην εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα γνώμην καὶ ἐπιθυμίαν τῆς παμψηφίας τῶν ὁμοχωρίων του γιὰ τὸ Διακόφτι. Ἂς μᾶς πῇ ὁ κ. αὐτὸς Πρόεδρος, ποίων κατοίκων τῆς κοινότητός του τὴν γνώμην ἐκπροσωπεῖ, καὶ ποίων τὴν ἀδειαν ἔλαβε γιὰ νὰ ψεύδεται ἐξ ὀνόματός των;

Ἀνεξαρτήτως ὅλων τῶν ἀνωτέρω, καὶ παραγνωριζοντες ὅλες αὐτὲς τὶς μικρότητες τῶν δούλων τοῦ σκότους, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διακυρήξωμεν διὰ μυριοστὴν φορὰν, ὅτι ἡ ἀνάδειξις τοῦ Διακοφτίου εἰς λιμένα τῆς νήσου μας δὲν εἶνε ὑπόθεσις ὁρισμένων ἢ ὁρισμένης περιφερείας, ἀλλ' ὑπόθεσις τοῦ γενικωτέρου Κυθηραϊκοῦ ἐνδιαφέροντος. Εἶνε ἱστορικὴ ἀνάγκη διὰ τὸν τόπον. Διὰ τοῦτο πᾶσα κατ' αὐτῆς ἀντίδρασις εἴτε ἀπὸ ἀνδρείκελα τῆς τοπικῆς πολιτικῆς φαυλοκρατίας, εἴτε ἀπὸ μωροὺς τοπικιστικοὺς λόγους, θὰ ἐπισύρῃ τὴν κατάραν ὅλων τῶν Κυθηρίων τῶν κατανοούντων τὴν ἀλήθειαν καὶ τῶν γενεῶν ποὺ ἔρχονται. Τὰ Κύθηρα δὲν ἠμποροῦν νὰ ζήσουν μὲ καθυστερημένας ἀντιλήψεις. Ἂς τὸ νοιώσουν καλὰ αὐτὸ οἱ συμπολῖται μας.

ΤΟ ΔΙΑΚΟΦΤΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗΝ ΛΥΣΙΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ.

ΕΠΙΒΛΑΒΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑ

Εἰς τὴν Παληόποληι θιενηργεῖτο ἀπὸ ἐτῶν κατὰ τὸ Θέρος φεκαρόδς μὲ Ντὶ - ντὶ - ντὶ πρὸς κατασροφὴν τῶν κωνώπων, μὲ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα διὰ τοὺς ἐκεῖ διαμένοντες καὶ ἐργαζομένους κατοίκους τῶν διαφόρων χωρίων. Ἐφέτος ἄμοις ὁ ψεκασμὸς παρημελήθη. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλ' ἐγένετο καὶ ὁπόπεια καταχρήσεις τῆς διὰ τὸν ψεκασμὸν διατεθείσης ἐντομεφθόρου σκόνης.

Πῶς πρέπει νὰ σχολιασθῇ τὸ γεγονὸς αὐτό, καὶ πῶς νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων μας καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐξευγενισθῇ ὁλόκληρος ἐκ τοῦ ἀπὸ τὴν ἐλονοσίαν;

Μία ἐπ' αὐτοῦ σχετικὴ ἔρευνα τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ θὰ ἦτο σκόπιμος καὶ ἀποκαλυπτικὴ τῶν ὑπευθύνων.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ Τ.Τ.Τ.

Μᾶς κατηγγέλθη ὅτι ὁρισμένων συμπολιτῶν μας ἐπιστολαὶ ἀποστιλλόμενοι ἐκ τοῦ ταχυδ. Γραφείου Καρβουνάδων πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ οἰκείους των ὄχι μόνον δὲν φθάνουν εἰς τὸν προορισμόν των, ἀλλὰ καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν παραδόξως κοινολογεῖται!

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἐγκληματικῆς αὐτῆς πράξεως καὶ ἀναμένωμεν τὴν διενέργειαν αὐστηρῶν ἀνακρίσεων. Τοιούτου εἴδους κρούσματα δέον ἀμελίκτως νὰ πατάσσωνται.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἕνας ἔχει μιὰ σύζυγο
ποὺ ὅλο τὸν ζηλεύει,
γιατὶ καὶ γι' ἄλλη κουβαλᾶ
καὶ γι' ἄλλη μαγερεύει.
Καὶ συμβουλὴ ἀπὸ ἐμὲ
πῶς νὰ φερθῇ γυρεύει.

Ἂν ὅλα εἶν' ἀληθινὰ
κι' ἂν ἔχῃ ἐρωμένη,
καὶ τὴ φωληᾶ του πράγματι
τὴν ἔχει λερωμένη,
καὶ δὲν μπορεῖ καὶ τῶν δυοῦν
νὰ κά

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Η ΜΑΓΚΟΥΡΑ

Τοῦ κ. Ι. Α. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ

Σὰν πασᾶς περνοῦσε στὸ Δέλβινο ὁ Ἰταλὸς Συνταγματάρχης Ἀμπρόζιο Κουράτι, διοικητὴς τοῦ Συντάγματος, ποὺ εἶχε προκαλέψει στὸ ἀπόκρημνοΓ'ρδικάκι καὶ τὶς δυτικὲς βουνοκορφές του. Πασᾶς μὲ ὅλη τὴ σημασία τοῦ τίτλου, δηλαδὴ μὲ δόξες, τιμές, καλοπέραση, ἐπίδειξι καί . . . χαφέρι.

Ἔμενε στὸ καλύτερο σπίτι τῆς κωμοπόλεως, τὸ διόροφο ἀρχοντικὸ τοῦ Θάνου Κωστῆ, ποὺ τοῦ τὸ παραχώρησε ὁλόκληρο μὲ τὴν ἐπίπλωσι καὶ τὶς ἀποθῆκες γεμάτες, μὲ τὸν ἀπέραντο κῆπο — ἀληθινὸ δάσος — καὶ ὅλες τὶς εὐκολίες, χωρὶς ν' ἀκούσῃ τὶς . . . εὐγενικὲς παρακλήσεις τοῦ Ἰταλοῦ . . . νὰ μείνῃ μὲ τὴν οἰκογένειά του στὸ κάτω πάτωμα.

Καὶ φυσικὰ ὁ Ἕλληνας ἀρχοντόγερος τοῦ Δέλβινου ἀργήθηκε, ὅταν εἶδε τὰ μάτια τοῦ Συνταγματάρχου ν' ἀλλοιθωρίζουν στὸ ἀντίκρυσμα τῶν δύο κορασιῶν του, τῆς Φώτως καὶ τῆς Κωνσταντινιᾶς, ποὺ παρουσιάστηκανε στὴ μεγάλη σάλα τους φρανές, ροδοκόκκινες, πανώρηες, νὰ παρασταθοῦν τὸν πατέρα τους μετὰ τὴν . . . εἰσβολὴ τοῦ αὐτόκλητου Ἰταλοῦ μουσαφίρη!

Ὁ γερο-Κωστῆς ἔφυγε τὴν ἴδια μέρα μὲ τὰ ὀρφανὰ κορίτσια καὶ τὴν ὑπηρεσία του, καὶ πῆγε σ' ἕνα μικρὸ ὑποστατικό του ἔξω ἀκρη τῆς κωμοπόλεως, κι' ἔτσι ὁ Συνταγματάρχης Κουράτι ἐγκαταστάθηκε στὸ ἀρχοντόσπιτο σὰν πραγματικὸς ἀφέντης.

Στὸ κάτω πάτωμα κουβάλησε τὰ ὑφαρεῖα τοῦΣυντάγματος, καὶ στὸ ἐπάνω, ποὺ εἶχε ξεχωριστὴ εἴσοδο ἀπὸ τὸ πίσω μέρος, θρόνιάστηκε ἡ ἐξοχότητά του μὲ κάθε του καπρίτσιο . . .

Ἕνας μουρντάρης Ναπολιτάνος ὑπηρέτης, ποὺ εἶχε κοντά του, ὁ Τζιάκομο, καλὸ γκαρσόνι καὶ τοῦ καφὲ-σαντάν, ἄνθρωπος τοῦ σκινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ, ἔτοιμος νὰ ἐκτελέσῃ ὅλα τὰ ἐλατώματα τοῦ ἀφεντικοῦ του καὶ τὰ ἱκανοποιοῦσε μὲ τυφλὴ ἀφοσίωσι, ἀνέλαβε νὰ φτιάσῃ τὸ... χαρέμι τοῦ Ἰταλοῦ... πασᾶ, καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη νύχτα ποὺ ἔφθασε τὸ Σύνταγμα στὸ Δέλβινο βγῆκε... κυνηγάρι.

Τὸ περέργο αὐτὸ ὑποκείμενο, ποὺ ὅλα του τὰ χρόνια τὰ ἔζησε στὰ καταγώγια μὲ κόσμο κάθε εἴδους, εἶχε τὴν ἀντίληψι πὼς ἡ ἡλικία εἶν' εὔκολο νὰ παρουσιασθῇ, καὶ πὼς ἡ μόνη δυσκολία σ' αὐτό, εἶναι νὰ βρῇς ἕνα κατάλληλο τρόπο...

Ἡ γυναῖκα ἀγοράζεται μὲ χάδια, μὲ αἰσθήματα, μὲ δίψα γιὰ μεγαλεῖο! . . . Στὴν ἀνάγκη ἴσως εἶναι δηλαδὴ καμμιὰ ζόρι-κρίμωνα μὲ τὴ βία...». Τέτοιες ἀρχές, ὁ Τζιάκομο ἔβλεπε ὁλόκληρη τὴ Θεσσαλία σὰν ἕνα ἀπέραντο «πεδίο δόξης», ὅπου τὰ ἐξαιρετικὰ προσόντα θὰ ἐξασφαλίζανε στὸν ἀφέντη Συνταγματάρχη του ὅσες ὄμορφες κοπέλες ἤθελε...

Κι' ἔνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπιστρέψῃ στὰ ἱερά του αὐτὰ καθήκοντα, ἐπειδὴ μόνο μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θ' ἀπόφευγε τὴν πρώτη τρομερή, ποὺ τὴν ἔτρεμε κυριολεκτικά.

Ἡ θελία του ἦτανε ἀφάνταστη καὶ τὸ θράσος του, ἅμα εἶχε ἀγουριά, ἦταν ἀπεριόριστο. Ἅμα εἶδε τὰ κορίτσια τοῦ Κωστῆ μὲ τὴν ἄγνη ὀμορφιά τους καὶ τὸ ντροπαλὸ φέρσιμο, ἀνάψανε τὰ αἵματά του...

Σὰν «εἰδικὸς» ἔκαμε ἀστραπιαία σύγκρισι μὲ τὶς φτιασιδωμένες κοπέλες τοῦ βρωμόκοσμου ποὺ κυλιόταν αὐτός, καὶ κατάλαβε πώς, ἂν τὶς ἐκατάφερνε, ὁ Συνταγματάρχης του θὰ τοῦ ἔδινε ἀώνια εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν ἐπιτυχία του...

Ἔνοιωσε ὅμως ὁ παμπόνηρος καὶ τὴ μεγάλη δυσκολία... «χορτάτες... ἀρχοντοπαθημένες... γραμματισμένες — τὶς ἄκουσε ποὺ μιλοῦσανε γαλλικὰ στὸν ἀφεντικό του — τί θὰ τὶς κάμει μὲ... θυμωθοῦνε; ... τὸ αἴσθημα; ... ἢ ἐπίδειξι; ... θὰ μάθουν τοὺς ἄλλους χωριάτες ποιὰ εἶναι ἡ εὐαισθησία τους...»

Καὶ ἀπεφάσισε ν' ἀρχίσῃ τὶς ἔρευνές του ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα.

***

Στὸ Δέλβινο, οἱ λιγοστοὶ τουρκαρβανῖτες ἐζούσανε ἀπὸ τὶς δουλειὲς τῶν Ἑλλήνων, ποὺ εἴχανε στὰ χέρια τους τὶς μεγάλες ἰδιοκτησίες καὶ τοῦ ἐμπορίου. Λοῦλοι, πονηροὶ δοῦλοι καὶ μὲ τὸ ληστρικὸ ἔνστικτο ἀναπτυγμένο στὸν πιὸ μεγάλο βαθμό, οἱ Ἀρβανῖτες ἐκρύβανε μέσα στὴ μαύρη τους ψυχὴ τὴν ἔχθρα καὶ τὸ φθόνο ποὺ νοιώθανε γιὰ τοὺς Ἕλληνες, ἐπειδή, θέλοντας καὶ μή, ἡ κυβέρνησι τῶν Τιράνων ἐποροστάτευε τοὺς σκλαβωμένους.

Καὶ ἦταν φυσικὸ τοῦτο, ἀφοῦ χωρὶς αὐτοὺς θὰ ἔσβυνε ἡ τόσο μικρὴ ἐθνικὴ οἰκονομία τῆς Ἀλβανίας.

Ὁ γερο-Κωστῆς, λοιπόν, ἕνας πανίσχυρος ἀφέντης μὲ χιλιάδες γιδοπρόβατα, ἦτανε ἄρχοντας σεβαστὸς ἀπ' ὅλους. Μὰ ὁ Χαλὴλ Μπούτκα, τουρκαρβανίτης μπιστικός του, ἀπὸ τοὺς πιὸ φανατισμένους Ἀλάπηδες, ἐτόλμησε νὰ σηκώσῃ τὰ μάτια καὶ νὰ γλυκοκυττάξῃ τὴν πανώρια Φώτω του... καὶ εἶχε τὸ θράσος νὰ πλάσῃ ὄνειρα, ποὺ μόνο ἕνας τρελλὸς θὰ ἐπίστευε πὼς μποροῦσαν νὰ πραγματοποιηθοῦνε...

Γαμπρὸς τοῦ Κωστῆ καὶ κληρονόμος τοῦ ἀρχοντικοῦ του!

Γι' αὐτὸν τὸν κακομούτσουνο τουρκαρβανίτη μοσχανάθρεψε ὁ ἄρχοντας τὸ κορίτσι του μὲ παραδουλεύτρες, καὶ τὄστειλε νὰ σπουδάσῃ στὰ Γιάννινα;. . μωρὲ κουράγιο!... Καὶ νὰ γίνει καὶ τούρκισσα!....

Μόνο ποὺ δὲν τὸν ἐχτύπησε ὁ γέρο — Κωστῆς μὲ τὴ βαρειὰ μαγκούρα του, ἅμα ἐστόμισε τὴν αἴτησί του κάποιο δειλινὸ στὴν ἄκρη τοῦ ὑποστατικοῦ. Φυσικὰ τὸν ἔδιωξε ἀπὸ τὶς δουλειές του, καὶ ἀπὸ τότε ὁ Χαλὴλ Μπούτκα ὁρκίστηκε νὰ ἐκδικηθῇ σκληρὰ αὐτὸν τὸν ὑπερήφανο γκιαούρη...

***

Ἀπὸ τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1939, ποὺ οἱ Ἰταλοὶ πηδήσανε στὴν Ἀλβανία, καί, διώχνοντας τὸν βασιληᾶ της Ἀχμὲτ Ζώγου, τὴ φτιάσαν ὑποδουλωμένη δημοκρατία, καὶ γεφῦρι γιὰ νὰ εἰσβάλουν στὴν Ἑλλάδα, ὁ Χαλὴλ Μπούτκα ἔγινε ὄργανο τυφλὸ στὸν κατακτητή.

Εἶχε πολλοὺς σκοποὺς στὸ μυαλό του: ν' ἀποχτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν Ἰταλῶν, νὰ φτιάσῃ ἕνα Λόχαπὸ ἀλιατσικολόγους συμπατριῶτες του καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὸν Ἰταλικὸ στρατό, νὰ τρομοκρατήσῃ τὸ Δέλβινο καὶ ν' ἁρπάξῃ ἑλληνικὲς περιουσίες, πρὸ πάντων ὅμως νὰ βάλῃ χέρι στὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Κωστῆ, καὶ νὰ κάνῃ ἐρωμένη του μὲ τὸ στανιο τὴ Φώτω...

Καὶ γιὰ νὰ φτιάσῃ στοὺς σκοποὺς του αὐτούς, πρόδινε τοὺς Ἕλληνες τοῦ Δέλβινου, ἔγινε κατάσκοπος, ἔκαψε κόσμο καὶ κόσμο μὲ ψεύτικες καταγγελίες, ἐκτελοῦσε πρόθυμα ὅ,τι τοῦ ζητοῦσαν οἱ Ἰταλοί. . .

Στὸν ἄρχοντα Κωστῆ φέρνονταν ὕπουλα, σὰν ἕνας ἀδικημένος ἀλλὰ μεγαλόψυχος ὑποταχτικός, ποὺ ἦταν ἕτοιμος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν παλιό του ἀφέντη... ἔτσι γιὰ ν' ὁποκοιμίσῃ τὶς ὑποψίες του.

Σὰν ἄρχισε ἡ εἰσβολὴ τῶν Ἰταλῶν στὴν Ἑλλάδα, ὁ Χαλὴλ Μπούτκα μὲ ἑκοσι ἄλλους τουρκαρβανῖτες, τοὺς ἀκολουθήσανε καὶ κάνανε θραῦσι στὰ ἑλληνικὰ παραμεθόρια χωριά: φωτιά.... μαχαῖρι.... ἀτιμίες...πλιάτσικο· ἀλωνίσανε, ποὺ λέει ὁ λόγος, πάνω στοὺς ἄμαχους πληθυσμούς, καὶ οἱ Ἰταλοὶ κάνανε τὰ στραβὰ μάτια, παίρνοντας κι' αὐτοὶ τὸ μερτικό τους....

Μὰ ὅταν ἄρχισε σὰν ἄγρια καταιγίδα ἡ ἑλληνικὴ ἀντεπίθεσι τὸν Νοέμβρη τοῦ 1940 καὶ ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς ἔφευγε πανικόβλητος πίσω, πρῶτοι καὶ καλλίτεροιοἱ τουρκαρβανῖτεμετὰ πλιάτσικάτους τραβήξανε γιὰ τὸΔέλβινο χωρὶς νὰ πάρουν ἀνάσα!...

Ὁ Χαλὴλ Μπούτκα, ντυμένος μὲ στολὴ Ἰταλοῦ ἀξιωματικοῦ, ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του στοὺς κεντρικοὺς δρόμους καὶ τὸ ὕφος του ἦταν φοβερὸ καὶ τρομερό.

Ἐξιστοροῦσε τὰ βράδυα τὶς ἀνύπαρκτες ἀνδραγαθίες του τρίζοντας τὰ δόντια, καὶ μὲ πρώτη εὐκαιρία παράγγειλε στὸν γέρο-Κωστῆ πὼς ἤθελε νὰ τὸν συναντήσῃ.

Τοῦτο ἔγινε τὴ βραδυὰ ποὺ ἔφθασε στὸ Δέλβινο τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἀμπρόζιο Κουράτι.

***

Ὁ Τζιάκομο ἄρχισε τὶς ἔρευνές του γιὰ τὴ Φώτω ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα. Φυσικά, τὸ πρῶτο τουρκαρβανίτη ποὺ βρῆκε, τὸν ἔστειλε νὰ ρωτήσῃ τὸν Χαλὴλ Μπούτκα, παλιό μπιστικὸ τοῦ Κωστῆ καὶ γνωστὸ πιὰ φίλο τῶν Ἰταλῶν.

Οἱ δύο κατεργαραῖοι συννενοηθήκανε περίφημα!.. ἡ ἁρπαγὴ τῆς Φώτως ἀποφασίστηκε.... ὁ ἀρβανίτης θὰ χόρταινε τὴν ἀνομη δίψα του, πιὸ σίγουρα, πίνοντας τ' ἀπόνερα τῆς ἄτιμης ἡδονῆς ποῦ Συνταγματάρχη Ἀμπρόζιο Κουράτι... καὶ τὸ κορίτσι, θέλοντας καὶ μή. ποῦ θὰ τολμοῦσε νὰ βρῇ καλλίτερο!...

Στὸ μεταξὺ ὅμως, ἔτσι γιὰ τὶς ἐπείγουσες ἀνάγκες τοῦ ἀφεντικοῦ του, ὁ Τζιάκομο ἐστρατολόγησε τρεῖς καλόβολες συμπατριώτισσες τοῦ Χαλὴλ Μπούτκα, κι' ἔτσι τὸ χαρέμι τακτοποιήθηκε ἀπὸ τὴ δεύτερη βραδυά.

***

Ἀποτραβηγμένος μὲ τὰ κορίτσια του στὸ πιὸ βολικὸ δωμάτιο τοῦ ὑποστατικοῦ του ὁ γερο-Κωστῆς, ζεσταινόταν στὸ παραγῶνι, ὅπου σπιθοβολοῦσε μιὰ ζωηρὴ φωτιά.

Τὰ χιόνια εἶχαν σκεπάσει τὰ γύρω βουνὰ καὶ τὸ Δέλβινο. Φυσοῦσε δυνατὸς βορηᾶς ποὺ πέρνιγε σφυρίζοντας ἄγρια ἀπὸ τὰ γυμνωμένα κλαριὰ τῶν δέντρων καὶ ξεσπώντας στοὺς τοίχους τοῦ χαμόσπιτου, ἔκανε τὰ δοκάρια νὰ τρίζουν. Τσουχτερὴ παγωνιὰ καὶ ὁ γέροντας ἀμάθητος σὲ τέτοια κακοπέρασι.

Μὰ τί νὰ γίνῃ; Κι' αὐτὸ θὰ περνοῦσε. Λιγοστὲς θὰ ἤτανε οἱ μέρες τῶν Ἰταλῶν σὲ κεῖνα τὰ χώματα. Τὸ ραδιόφωνο εἶπε πὼς ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἶχε μπῆ στὴ Πρεμετῆ τὴ μέρα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ πὼς οἱ Ἰταλοὶ ὑποχωρούσανε κατὰ τὸ δρόμο τῆς Κλεισούρας... εἶπε πὼς στὶς ἕξη, χτὲς ἀκόμη, λευθεροθήκανε οἱ Ἅγιοι Σαράντα...παρατήθηκε ὁ στρατάρχης Μπαντόλιο... τὸ ἑλληνικὸ πυροβολικὸ ἀπὸ τὸ Λυκουρέσι καὶ τὸ Βρυῶνι χτυποῦσε τοὺς Ἰταλοὺς ποὺ φεύγαν κατὰ τὸ βορηᾶ...

... Καὶ τὰ νέα τοῦ ραδιοφώνου κυκλοφορήσανε μυστικά, σὲ λίγο χαρτί, ἀπὸ χέρι σὲ χέρι στοὺς Ἕλληνες τοῦ Δέλβινου.

Ἔτσι τἄμαθε καὶ ὁ γερο-Κωστῆς τὴν ἴδια μέρα.

—Ὑπομονή, κορίτσια μου, ὑπομονή. Κι' αὐτὸ θὰ περάσῃ!

—Πατέρα, εἶπε ἡ Φώτω,θαρρῶ πὼς ἀκούω ξέμακρα κανονιές...

—Ὄχι δά, κόρη μου, ὡς ἐκεῖ!... Πότε νὰ φτάσῃ;...

—Μὰ δὲν εἴπατε πρὶν πὼς στὶς ἕξη ὁ στρατός μας μπῆκε στοὺς Ἁγίους Σαράντα;

—Αἴ, ναί!

—Εἶναι εἰκοσιπέντε χιλιόμετρα ὥς ἐδῶ, ἀφοῦ ὁ στρατός μας προχωρεῖ καὶ αὐτοὶ φεύγουν, θὲ πρέπει σήμερ' αὔριο νὰ φθάσουν οἱ ἐλευθερωτὲς στὰ ριζοβούνια μας...

—Γιὰ σταθῆτε!—εἶπε ἡ Κωνσταντινιά, καὶ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ σκαμνί της· πῆγε κοντὰ στὸ βορεινὸ παραθῦρι καὶ τέντωσε τὸ κεφάλι της ν' ἀκούσῃ: λέω πὼς κάτι γίνεται στὸ πίσω μέρος, κατὰ τὸ Ἀργυρόκαστρο.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ μπῆκε στὸ δωμάτιο ἡ κυρα-Βαγγελή, ἡ παραδουλεύτρα τους:

—Ἕνας Ἰταλὸς στρατιώτης εἶναι στὴν ἐξώπορτά μας, ἀφέντη...

—Καὶ τί θέλει ἀπὸ μᾶς; ἔκαμε ὁ γέροντας κ' ἔσμιξε ἀγριωπὰ τὰ φρύδια του.

—Νὰ σοῦ μιλήσῃ, λέει, ἀπὸ μέρος τοῦ κομαντάντε του.

—Εἶναι μονάχος του;

—... Ἄκουσα ψιλὲς κουβέντες πιὸ πίσω... δὲν ἔρω!

—Καλά!... πές του πὼς ἔφτασα. Ἐσεῖς κορίτσια νὰ σταθῆτε δῶ. Καὶ ἐπειδὴ τὶς εἶδε ταραγμένες, πρόσθεσε φεύγοντας:

—Μὴ σκιάζεστε... εἶναι θρασύμια...

Στὴν ἐξώπορτα, μισοανοιγμένη, φάνηκε ἡ πρόστυχη φάτσα τοῦ Τζιάκομο.

—Τί θέλει ὁ κομαντάντες σου ἀπὸ μένα; εἶπε τραχειὰ καὶ ἀπότομα ὁ γέροντας, κτυπώντας δυνατὰ τὴ βαρειά του μαγκούρα στὸ πάτωμα.

Ἀνατριχιάζοντας, χωρὶς νὰ τὸ θέλει, ὁ πιθηκάνθρωπος ἀποκρίθηκε τσάτρα πάτρα στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα:

—Ἀνάκρισι... τὸ κόρες σου νὰ πάῃ στὸ κομαντάντε...

—Ἀνάκρισι;... καὶ τί δουλειὰ ἔχουνε μὲ τὴν ἀνάκρισι τὰ δικά μου κορίτσια!

—Ἔτσι τέλει τὸ ἐξοχώτατο κομαντάντε, τὸ κολονέλο...

—Ἀ! ἔτσι θέλει αἴ;... ἄει στὸ διάολο καὶ σὺ κι' αὐτός!... Παλημαμασκαρᾶ!

—Πῶς;... τὸ κολονέλο!.... τὸ μασκαρᾶς!... τά... πετάνης!...

—Ἐγώ, βρὲ παλησόκυλο, θὰ πεθάνω ἢ ἐσύ;... κάνε τὸ σταυρό σου, γιατὶ σ' ἔφαγα!...

Καὶ σηκώνοντας ψηλὰ ὁ γέροντας τὴ μαγκούρα του τὴν κατάφερε μὲ τόσην ὁρμή, ποὺ ἂν ὁ Τζιάκομο δὲν τὄβαζε οὐρλιάζοντας στὰ πόδια, σίγουρα τὸ κεφάλι του θὰ ἔσπαζε στὰ δύο...

Στὶς φωνὲς τοῦ Τζιάκομο τρέξανε ὁ Χαλὴλ Μπούτκα καὶ ἄλλοι τουρκαρβανῖτες καὶ χυμήξανε καταπάνω στὸν ἄρχοντα, ἐνῶ ὁ Τζιάκομο στεκόταν μὲ σεβασμὸ «ἐκτὸς ὁλκῆς» τῆς φοβερῆς μαγκούρας.

—Τί ζητᾶς ἐσύ, παληοτσόγλανο ἀπὸ μένα; Βρυχήθηκε ὁ γέροντας μόλις ἀναγνώρισε τὸ στραβομούτσουνο τοῦ Χαλὴλ Μπούτκα... Καὶ εἶχε τέτοια ἐπιβολὴ ὁ ἄγριος τόνος τῆς φωνῆς του, ὥστε τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τοῦ παληοῦ μπιστικοῦ παραλύσανε...

—Λέγε ἀπὸ τὴ θέσι σου... καὶ μὴ προχωρήσῃς, χαμένε, ἕνα βῆμα, γιατὶ σὲ τσάκισα μὲ τούτη δῶ!

Καὶ κράτησε ψηλὰ σηκωμένη τὴ μαγκούρα του, ἕτοιμος νὰ τοῦ τὴν καταφέρῃ...

—Ἀφεντικό!.. εἶναι ἀνάγκη... ἔρσις δὲν φταίω ἐγώ... μὲ πρόσταξε ὁ κομαντάντες... μὴ φοβᾶσε γιὰ κακό!.. εἶμαι κοντά... δὲν θὰ πάθουνε τίποτα... μόνο ἀνάκρισι θὰ τοὺς πάρῃ...

—Καὶ τὰ ποιᾶς σὲ μένα, τὸ γέρο Θάνο Κωστῆ, αὐτὰ βρὲ γουρνοτσάρουχο,... πουλημένο τομάρι;... σύρε βρὲ ἄτιμε, νὰ πῆς τοῦ κομάντε σου πὼς τέτοιες ἀνάκρισες, ποὺ ξαίρει αὐτός, νὰ τὶς πάρῃ ἀπὸ τὴ δική σου ράτσα! ἐμεῖς... ἀκοῦς; ἐμεῖς, νὰ τὶ κάνουμε!..

Καὶ πραγματικὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ πέσανε σὲ διακόσια τόσα μέτρα τρεῖς ἀπανωτὲς ὀβίδες, καὶ ἡ ἔκκρηξί τους ἔμοιαζε μὲ ἀστροπελέκι...

Κι' ἐνῶ οἱ δυὸ ἀρχοντοποῦλες τρέχανε μὲ δάκρυα χαρᾶς στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα τους, ὁ Τζιάκομο καὶ οἱ τρεῖς τουρκαρβανῖτες τὸ βάλαν στὰ πόδια καὶ χαθήκανε μέσα στὸ παγερὸ σκοτάδι τῆς νύχτας...

Ὁ ἐξοχώτατος συνταγματάρχης Ἀμπρόζιο Κουράτι τὸσκασε ἀξημέρωτα μὲ τὶς πατζάμες του ἀπὸ τὸ Δέλβινο, κι' ἀπόκοντα ὁ πολὺς Τζιάκομο τὸν ἀκολουθοῦσε τρέχοντας μὲ τὴν... τιμημένη στολὴ τοῦ ἀφεντικοῦ του στὸν ὦμο...

Στὴν... ἔνδοξη φυγή τους τοὺς συνόδευε καὶ ὁ κακομούτσουνος Χαλὴλ Μπούτκα μὲ κεντέξη ἀκόμη πλιατσικολόγους τουρκαβανῖτες, ποὺ ἡ τρομάρα τους ἔκανε τὰ πόδια... φτερωτά!

Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς μπῆκε θριαμβευτὴς τὴν ἴδια μέρα στὸ Δέλβινο, καὶ οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τὸν ὑποδεχτήκαν μὲ δάκρυα χαρᾶς καὶ συγκινητικὲς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ θαυμασμοῦ.

Στὸ ἀρχοντόσπιτο τοῦ Κωστῆ χρειάσθηκε νὰ δουλέψουν δυὸ μέρες ὅλες οἱ παραδουλεῦτρες, γιὰ νὰ καθαρίσουνε τὰ δωμάτιά του ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ μόλυσμα.

Τὸ ὑποδωμάτιο τοῦ ἐξοχωτάτου Κουράτι ἔμοιαζε μὲ μπουντοὰρ καμμανῆς κοκότας ἀπὸ τὶς κρέμες, τὶς μυρωδιὲς καὶ τὶς πούντρες καὶ τὰ μοσκοσάπουνα... Τί κρίμα!...τόσο πολιτισμένοι ἄνθρωποι νὰ φύγουν ἄνευλα!

Καὶ τί διαφορὰ εἶχαν οἱ...ἀπολίτιστοι Ἕλληνες ἀξιωματικοί!

Δὲν ἠθέλησε κανένας νὰ κοιμηθῇ κάτω ἀπὸ στέγη. Προτιμήσαν ὅλοι τὰ ἀντίσκηνά τους πάνω στὰ χιόνια. Τέλος

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΟ (Σειρὰ Δ'.)

ΜΟΙΡΟΛΟΪ

ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΟΥ

Μαῦρος κισσὸς περίπλεξε τὰ χέρια μου
τοὺς κύκλους τῶν ματιῶν μου τὴν καρδιά μου
καθὼς μοῦ πρωταρνήθηκαν τὸ χάδι τους
τὰ παραξενεμένα βλέφαρά σου...
Αἷμα σφαγμένου δειλινοῦ στὰ μάγουλα
δάκρυα λιπόθυμης αὐγῆς στὸ μέτωπό μου
καθὼς τὰ συντριβάνια σου στερέψανε
—Ἡ Εἰλικρίνεια ἡ Στοργὴ καὶ ἡ Ἀγάπη...
Ὀοιώ, ἡ Μάνα ἡ Μάνα μου...
Δὲν εἶχα προετοιμαστεῖ γιὰ τ' ἀναπάντεχο.
Κι' εἶχα τὰ κόκκινα τριαντάφυλλα στὰ χείλη μου
κι' εἶχα τ' ἀμέριμνα τζιτζίκια στὴ φωνή μου.
Κι' εἶχα τοὺς χάρτινους ἀετοὺς μεσούρανα
καὶ μισοπέλαγα τὰ ὁλάσπρα καϊκάκια,
κι' εἶχα καὶ σένα πλάϊ, ν' ἀχνοθωπεύεις τα
κι' εἶχα τὴν ἔγνοια σου ζεστὴ καὶ διαφεντεῦφτρα
μὴ λάχει πάνω ἀπ' τὰ βλέφαρα τοῦ γυιόκα σου
καὶ κατακάτσει λυπημένο συγγεφάκι...
Ὀοιώ, ἡ Μάνα ἡ Μάνα μου...
Καὶ ποιὸς ἀετὸς,
ποιὸ καϊκάκι, ποιὸς Ἀπρίλης μένει ἀνέγκιχτος
στῆς μαύρης καταιγίδας τὴν ἀντάρα;...
Ἐσὺ μὲ τριπλοτύλιγες καὶ μ' ἔντυνες
μὲ τῆς φροντίδας τὶς φασκὲς νὰ μὴ σοῦ πάθω.
Καὶ τώρα... μὰ.,. ποιὸς σ' ἔπεισε καὶ μ' ἔζωσες
τῆς μαύρης ἐγκατάλειψις τὴ γύμνια;...
Ἀχ, ἔνοια σου κι' ἂν τοῦξερα,
ἂν τοῦξερα τ' Ἀδιάβατο καὶ Τρίσβαθο
ποὺ μοῦκρυβεν ἡ ἄχνα τῆς πνοῆς σου
θὰ σταματοῦσα τὴν καρδιά μου (ἤμαρτον Κύριε!)
θὰ σταματοῦσα τὴν καρδιά μου πρὶν πεθάνῃς...

ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΙΣ

ΣΤΙΡΓΩΤΙΚΗ ΚΘΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΚΟΥΣΕΓΑΚΙ

Δ. Γ. ΑΝΤΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Κερὰ Χρυσοῦλα ἡ γυναῖκα τοῦ Βασίλη τοῦ Κουμάντου, πῆρε τὸ σίγλο της καὶ πῆγε νὰ ποτίσῃ τὸ περιβόλι της.

Ἔδεσε τὴν ἄκρη τοῦ σκοινιοῦ στὴ μέση της, γιὰ νὰ μὴ σέρνεται στὰ πέδια της, καὶ τραβοῦσε τὸ νερὸ ἀπ' τὸ πηγάδι μὲ τὸ σίγλο καὶ τῶχυνε μὲ τέτοια τέχνη στὶς ντοματιὲς καὶ στ' ἄλλα περβολικά, ποὺ τὰ δρόσιζε χωρὶς νὰ τσακίσῃ οὔτε ἕνα πράσινο φύλλο τὸ πέσιμο τοῦ νεροῦ.

Πιὸ πέρα πέντ' ἕξῃ μέτρα στὸ διπλανὸ περβολάκι, ἦταν ἡ κουμπάρα της ἡ Τριανταφυλλιὰ ἡ Λελοκάνα, ὅπως τὴ λέγανε ἀπ' τὰ νειάτα της, καὶ πότιζε κι' αὐτή.

Ἡ ἀπόστασι ἦταν μικρὴ κι' οἱ δυὸ γυναῖκες ποτίζοντας μποροῦσανε καὶ νὰ μιλοῦνε ἄκοπα.

Ἦταν ἕνα ὡραῖο καὶ δροσερὸ Αὐγουστάτικο ἀπόγευμα. Τὰ σταφύλια (οἱ ἀρικαράδες καὶ οἱ πετρολανοί) γυαλίζανε μέσα στ' ἀμπέλια προκλητικά. Οἱ κεφαλάδες πετοῦσαν ἀνάμεσα στὰ φουντωτὰ ἐλαιόδενδρα, καὶ ἅταν κανένα γεράκι χαμήλωνε καμαρωτὰ πρὸς τὸν κάμπο, φεύγανε φοβισμένοι. Μικροστοιχειὰ Τσιριγωτόπουλα μὲ τὶς σφενδόνες στὰ χέρια, σὰν ν' ἀστρονομοῦσανε κάτω ἀπ' τὶς ἀμυγδαλιὲς καὶ τὶς ἀχλαδιὲς ψάχνανε νὰ βρέσουνε κανένα τρούλητα ἢ σπουργίτη!

Οἱ βασιλικοὶ φούντωναν ἀνάμεσα στὶς μελιτζάνες καὶ στὶς γουλιὲς καὶ μοσχομόριζεν ὁ ἀέρας. Παντοῦ ὀμορφιά. Καὶ τὴ μαγεία αὐτὴ τὴν ὁλοκλήρωνε τὸ τραγοῦδι τῶν φύλλων, καὶ τὰ φτερουγίσματα τῶν πουλιῶν.

Μονάχη παραφωνία, μιὰ παραφωνία κι' αὐτὴ γραφική, ἦταν . . . τὰ γκαρίσματα τῶν γαϊδάρων, καὶ τὸ κουτσομπόλι τῶν δύο γυναικῶν! . . .

—Ἴντα χαμπάρια, ἐντάμαθες τσερὰ κουμπάρα; ρώτησε πρώτη ἡ Χρυσοῦλα.

—Λοιπὸ δὲν τἄμαθες τὰ νέα πάλι σήμερα κουμπάρα μου; ἀπάντησεν ἡ Τριανταφυλλιά.

—Δὲν κατέω τίποτα. Μὴν ἔκαμε μαθὲς πάλι καμμιὰ λελάδα κεῖνος ἡ ὁ προκομένος ὁ Διαμαντῆς;

Ὁ Διαμαντῆς ἦταν Τσιργώτης ἀπὸ χρόνια ἐγκατεστημένος στὴν Ἀθήνα καὶ πήγαινε κάθε καλοκαῖρι στὸ νησί μὲ τὴ φαμελιά του.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς φύσει γλεντζὲς κι' ἀνοιχτόκαρδος. πήγαινε στὸ Τσιρίγο γιὰ νὰ ξεκουραστῇ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ἄλλην ἀσχολία ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φαΐ, τὸν ὕπνο καὶ τὸ συρτάρι, γρήγορα πάντα τὸ ἀντικείμενο τοῦ πιὸ νόστιμου κουτσομπολιοῦ.

—Τί ὥρα ξύπνησεν ὁ Διαμαντῆς, τί ὥρα ἔτρωγε ὁ Διαμαντῆς, ποὺ πῆγε, πῶς πῆγε κα' τί ὥρα πῆγε ὁ Διαμαντῆς. Κι' ὅλη ἡ ἔνοια τῶν γυναικῶν τοῦ χωριοῦ ἦτανὁΔιαμαντῆς καὶ τὰ ἔργα του.

Ἂν πάλι ὁ Διαμαντῆς ἔπιανε νὰ κάνῃ καμμιὰ δουλειὰ γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα του δὲν τὸν ἄφηναν. Εἶχαν πεποίθησι στὴν ἀναξιοσύνη του!

—Γιωλῶ νὰ ποτίσῃς ἤρθες; Δὲν κατέεις νὰ ρίξῃς τὸ σίγλο στὸ πηγάδι. . . . Ἂς τα τσαὶ πάενε—τοῦλεγε ἡ μία.

Πήγαινε ὁ Διαμαντῆς νὰ κόψῃ σῦκα:

—Ἀπαράτατα Διαμαντή! Δὲν καταλείεις τσαὶ θὰ κόψῃς τ' ἄγγουρα! — τοῦλεγεν ἡ ἄλλη.

Πήγαινε νὰ καβαλίσῃ τὸ γάϊδαρο;

—Μή! . . . τοῦ φωνάζανε! . . . Δὲ βλέπεις λοιπὸς πὼς δὲν μπορεῖς νὰ καβίσῃς ἴσιος τσαὶ θὰ γκρεμιστῇς, νὰ σπάσῃς τὴ κεφάλη σου;

Κανεὶς δὲν τοῦ ἀνεγνώριζε καμμιὰ ἱκανότητα, γι' αὐτὸ κι' αὐτὸς ὁ δυστυχής, πολλὲς φορὲς ρωτοῦσε τὸν ἑαυτό του:

—Μὰ τί διάβολο! . . . Μήπως μὲ περνοῦνε γιὰ βλάκα;

Ὡς ποὺ τέλος πάντων ἐπαρέθηκε καὶ δὲν ἔκανε τίποτα.

Ἀλλὰ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΙΣ ΣΧΟΛΙΟΥ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς—Ἀθηνῶν» ἐξ ἀφορμῆς σχολίου μας, ἀπηύθυνε πρὸς τὴν διεύθυνσίν μας τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 22)10)49

Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῶν Κυθηρῶν»,
Ἀθήνας

Φίλε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας, καὶ εἰς τὸ ἐν τῇ στήλῃ τῶν Σημειωμάτων σχόλιον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐπανερχόμεθα», ἀναγράφεται φημολογία περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀδελφότητος ὡς εὑρισκομένης ὑπὸ διάλυσιν.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐξενίσθημεν ἀναγνώσαντες τὸ δημοσίευμα αὐτὸ καθ' ὅσον τὸ πρῶτον ἀκούομεν, καὶ ἀσφαλῶς ἀκούουν καὶ οἱ ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθήναις ἀγαπητοὶ συμπατριῶται, μέλη καὶ μὴ τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος περὶ μιᾶς τοιαύτης φημολογίας, διότι αὕτη εὑρίσκεται εἰς κατάφορον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἱδρύσεώς αὐτοῦ (1889) τόσον εὐδοκίμως συνεχιζομένην, ὥστε αἱ ἑκάστοτε ἐκδηλώσεις τῆς κοινωφελοῦς δράσεως τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος νὰ περιβάλλονται διὰ τῆς ἀμερίστου συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως, καὶ τῆς συγκινητικῆς αὐτόχρημα στοργῆς, τῶν ἀγαπητῶν συμπατριωτῶν.

Τῷ ὄντι, χάρις εἰς τὴν ἔκθυμον ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου τοῦ ἡμετέρου Σωματείου ὑπὸ τῶν ἀγαπητῶν συμπατριωτῶν ὀφείλονται ὁ τῇ φροντίδι αὐτοῦ σεμνὸς ἑορτασμὸς τῆς Προστάτιδος τῶν Κυθηρίων «Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης» ἐν τε τῷ φιρωνύμῳ ἱερῷ ναῷ Νέου Φαλήρου, καὶ ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἁγίας Τριάδος τοῦ Πειραιῶς, ἡ ἐκ τῶν ἐρειπίων τοῦ ναοῦ τούτου διάσωσις καὶ ἀναστήλωσις τοῦ Εἰκονοστασίου τῆς «Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης», καὶ ὅσα ἄλλα ἐπετελέσθησαν εἰς τὸ ὀλίγον ἀπώτερον παρελθόν, καὶ κατὰ τὰ ἔτη τῆς Κατοχῆς, ἐν κοινῇ δράσει μετὰ τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν» ἅτινα καὶ περιγράφονται ἐν συντομίᾳ εἰς τὸ ἀποστελλόμενον ὑμῖν μετὰ τῆς παρούσης σχετικὸν «Λεύκωμα».

Θὰ συμφωνήσητε, λοιπόν, μεθ' ἡμῶν, φίλε κ. Διευθυντά, περὶ τοῦ ὅτι ἡ σταθερὰ ὑποστήριξις τοῦ κοινωφελοῦς ἔργου τοῦ ἡμετέρου Σωματείου ἐκ μέρους τῶν ἀγαπητῶν συμπατριωτῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπωφελούμεθα τῆς ἡμέρον παρεχομένης εὐκαιρίας ἀνανεώσωμεν καὶ διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν τὴν κφρασιν τῆς πρὸς τούτους εὐγνωμοσύνης τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ φιλοδοξία τῶν ἐλθόντων αὐτῆς νὰ μὴ φανῶσι κατώτερα τόσον τῆς ὑποστηρίξεως τῶν συμπατριωτῶν ταύτης, ὅσον καὶ τῆς εὐφήμου δράσεως τῶν προκατόχων Διοικήσεων, κεντρίζουν τὸν ζῆλον καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς παρούσης Διοικήσεως, ὥστε αὕτη νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον

Τέλος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἑορτασμὸν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἡμετέρου Σωματείου, ἐφ' οὗ εὐχαριστήσωμεν ὑμᾶς διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν πρὸς τὸ Σωματεῖον ὑμῶν ἐνδιαφέρον σας, παρέχομεν ὑμῖν πληροφορίαν ὅτι ἀπὸ τῆν σημερινὴν Διοίκησιν δὲν διαφεύγει ἡ ὑποχρέωσις αὐτῆς ὅπως συνδράμῃ λογοδοτήσῃ πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ὁ ἑορτασμὸς τῆς πεντηκονταετηρίδος κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ὑπὸ καλυτέρας συνθήκας, ἀπὸ τὴν ἀναδειχθησομένην κατὰ τὰς προσεχεῖς ἀρχαιρεσίας νέαν Διοίκησιν τοῦ Σωματείου σας.

Διατελοῦμεν μετὰ πατριωτικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
Θεόδ. Ι. Κατράκης

Ὁ Γ. Γραμματεύς
Θεόδ. Ι. Ἀρχοντούλης

Σ. Σ. Χαίρομεν πολὺ πληροφορούμενοι τ' ἀνωτέρω, διότι θὰ ἦτο λίαν δυσάρεστος ἡ διάλυσις τοῦ σωματείου τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπιδείξῃ τόσον κοινωφελῆ δράσιν ἣν ὁποίαν οὐδεὶς ἄλλως τοῦ ἀρνήθη.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΠΥΡΚΑΪΑ

Αἱ διαπιστωθεῖσαι ζημίαι ἐκ τῆς πρὸ μηνὸς ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς εἰς τὴν μεταξὺ Καραβᾶ καὶ Ἁγίας Πελαγίας θέσιν Κλιμάτσι, ἀνέρχονται εἰς εἴκοσι περίπου ἑκατομμύρια δραχμάς. Ἡ πυροπαθὴς ἔκτασις περιελάμβανε ἐλαιόδενδρα καὶ ἀμυγδαλέας. Αἱ ζημίαι θὰ ἦσαν μεγαλύτεραι ἂν οἱ ναυτοπρόσκοποι Καραβᾶ δὲν ἔσπευδον ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Θ. Φραντζεσκάκη εἰς τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρός.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ ἐφετινὴ ἐλαιοπαραγωγὴ ἐν τῇ νήσῳ μας εἶναι λίαν ἱκανοποιητικὴ καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἐλαιοκτηματίαι πανηγυρίζουν.

—Τὰ ἐφετινὰ κυνηγετικὰ περάσματα ἦσαν πτωχότατα. Ὀλίγα τὰ τρυγόνια καὶ ὀλιγώτερα τὰ ὀρτύκια.

—Ἡ Μελισσοκομία μας ἐφέτος εἶχε ποιὰν τινα ἀστοχίαν καὶ εἰς παραγωγὴν καὶ εἰς ποιότητα.

—Ἡ δραστηριότης ὅμως πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτῆς συνεχίζεται μὲ ζῆλον ἀπὸ τοὺς μελισσοκόμους μας.

—Οὕτοι ἐφαρμόζουν ἤδη τὸ σύστημα τῆς μεταφορᾶς τῶν κυψελῶν κατὰ τὰς ἐναλλαγὰς τῶν ἐποχῶν εἰς τοὺς τόπους ἀνθοφορίας τὸ ὁποῖον ἀπέδωκεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

—Τὰ ἀμπέλια τῆς νήσου εἶχον ἐξαιρετικῶς πλουσίαν ἐπιτυχίαν. Τὰ σταφύλια ἔφθασαν νὰ πωληθοῦν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 600 δρχ. κατ' ὀκᾶν.

—Ἡ φορολογία διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ δάκου ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰ Κύθηρα, ἀνέρχεται δὲ εἰς 350 δραχ. κατ' ὀκᾶν.

—Οἱ κάτοικοι παραπονοῦνται διὰ τοῦτο διότι δάκος δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ Κύθηρα οὔτε δακοκτόνος ποτὲ ψεκασμὸς ἐνηργήθη.

—Μᾶς διαβιβάζονται παράπονα διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸ Ποταμοῦ ὅστις παρημελήθη, καὶ οἱ ἄνθρωποι σκοντουφλοῦν τὴν νύχτα εἰς τὰ καλδερίμια.

—Νομίζομεν ὅτι εὔκολον εἶναι νὰ διορθωθῇ ἡ κατάστασις αὕτη ἀφοῦ εἶναι ἀνθηρὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς κοινότητος.

—Παράπονα ἐπίσης μᾶς διεβιβάσθησαν διότι τ' αὐτοκίνητα φεύγουν πολὺ ἔνωρὶς ἐκ Ποταμοῦ, καὶ πρὶν τελειώσῃ τὸ παζάρι τῆς Κυριακῆς.

—Ἐκ τούτου ζημιοῦνται καὶ οἱ ἔμποροι καὶ οἱ καταναλωταὶ χωρικοὶ οἱ ὁποῖοι, ἀναγκασμένοι νὰ φύγουν, δὲν προφθάνουν νὰ τελειώσουν τὰ ψώνια των καὶ τὰς ἄλλας των ὑποθέσεις.

—Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἂς λάβῃ ἕνα μέτρον ὥστε τ' αὐτοκίνητα νὰ μὴ φεύγουν πρὸ τῆς 2ας τοὐλάχιστον μεταμεσημβρινὴς ὥρας.

—Παράπονα ἀκόμη μᾶς διεβιβάσθησαν διὰ τὸ Ταμεῖον Κυθήρων εἰς τὸ ὁποῖον δὲν συναντοῦν πρόθυμον ἐξυπηρέτησιν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων ὅταν πρόκειται νὰ εἰσπράξουν τὸ ἐπίδομά των.

—Ἂς λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παρόπονα αὐτὰ ὁ κ. Ταμίας καὶ ἂς τὰ θεραπεύσῃ.

—Ἡ Διεύθυνσις τῶν Τ.Τ.Τ. Τριπόλεως ἐνέκρινεν ἐπὶ τέλους τὴν ἐκμίσθωσιν ἀντὶ 1.100.000 δραχ. αὐτοκινήτου διὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου μετσφορὰν τοῦ ταχυδρομείου.

—Ἤτο καιρὸς διότι — ποιὸς θὰ τὸ πιστεύσῃ; Τὰ γράμματα ἔτιθαναν εἰς τὰς χεῖρας τῶν παραλημπτῶν μετὰ 15—20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς των εἰς τὴν νῆσον.

—Οἱ Ἀλοΐζάνοι διευρύνουν τὸν δρόμον τοῦ χωρίου των πρὸς τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν. Ἡ ἐνέργειά των εἶναι ἀξία πολλοῦ ἐπαίνου.

—Δι' ἐγκαταστάσεις κεφαιμοποιΐας τῶν ἀδελφῶν κ. κ. Μεγαλοκόνομου ἔθεσαν εἰς τὴν κατανάλωσιν σημαντικὰς ποσότητας τούβλων καὶ κεραμίων.

—Πολιτικὸν μένος διέκρινε τὸν λόγον τοῦ βουλευτοῦ κ. Μαρσέλλου πού ἐξεφώνησεν «ἐκεῖ κάτω» εἰς τὴν Αὐστραλίαν πρὸς τοὺς Λόρδους καὶ τοὺς Μυλόρδους.

—«Εἴμεθα—τοῦς εἶπε—καὶ θὰ εἴμεθα παρὰ τὸ πλευρόν τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς διότι εἴμεθα ἕλληνες»!

—Ἀλλὰ καὶ οἱ Τοῦρκοι εἶναι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν διότι εἶναι. . . Τοῦρκοι!

—«Μαχόμεθα, εἶπεν ἀκόμη, κύριοι Λόρδοι καὶ Μυλόρδοι, διὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἰσότητα. Καὶ ἂν πέσουν οἱ μεγάλοι, οἱ ἀνέκαθεν σύμμαχοί μας θὰ πέσωμεν καὶ ἐμεῖς μαζύ των»!

—Πονηρὸς συλλογισμός, διότι δὲν πρόκειται νὰ πέσουν οἱ Μεγάλοι, καὶ ἔτσι ὁ κ. Μαρσέλλος δὲν ἔχει νὰ πάθῃ τίποτε!

—Εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων ἐχειροτονήθη διάκονος ὁ υἱὸς τοῦ ἐκ Φριτσίων Ἱερέως Μηνᾶ Μαρέντη, Νικόλαος.

ΟΙ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΟΙ

Τοῦ κ. Ι. Α. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ

Εἰς ἕνα φύλλον τοῦ ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας ἐκδιδομένου «Πανελληνίου Κήρυκος» τὸ ὁποῖον μετ' ἀρκετὴν καθυστέρησιν ἔλαβα, ἐδιάβασα ἕνα χρονογράφημα ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἑλληνικὴ φασουλάδα», καὶ μὲ ὑπογραφὴ «Γιάννης Κ.» Πόρτ—Πίρι.

Τὸ θέμα τοῦ χρονογραφήματος αὐτοῦ εἶναι μία ἀντίκρουσις τῆς γνώμης μερικῶν νέων μεταναστῶν, καὶ κατηγοροῦν τὸν ὑπερβολικὰ ξανοιγμένο πολιτισμὸ τῆς Αὐστραλίας μὲ τὴν κακὴ ἐπίδρασί του εἰς τὴν κοινωνικὴ ζωὴ καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἕλληνας, γιὰ τὶς καθυστερημένες ἰδέες τους, τὶς χωριάτικες συνήθειές τους, τὶς ἐθνικὲς παραδόσεις τους, καὶ γενικὰ τὴν ἱστορία τους.

Ἐὰν ἀντὶ τοῦ «Γιάννη Κ.» ἔβλεπα τὴν ὑπογραφή, φαρδειά—πλατειά: Ἴβὰν Κρούμεφ, δὲν θἀξενοιώθα, ἀπὸ τὶς γραμμὲς ποὺ διάβασα, περισσότερη δυσοσμία μισελληνισμοῦ ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ εἶναι διάχυτος εἰς τὸ λιβελογράφημα αὐτό. Καὶ διερωτᾶται κανείς:

Μὲ τέτοιου λοιπὸν εἴδους πνευματικὴ τροφὴ θρέφει ὁ δῆθεν «Πανελλήνιος Κῆρυξ» τοὺς δυστυχεῖς συμπατριώτας μας ποὺ ἐσκέφθησαν νὰ διμαρτυρηθοῦν, συντηρητικοὶ αὐτοὶ καὶ γνήσιοι ἕλληνες, γιὰ τὰ διεθνιστικὰ παραστρατήματα καὶ τὴν εἰδικὴ κατάπτωσι ἄλλων συμπατριωτῶν μας; Ἡ «Μπόμπα» τοῦ Βελιγραδίου, ἡ «Πράβδα» τῆς Μόσχας, ἡ «Λὲ Σοὰρ» τῶν Παρισίων, καὶ τὰ ρυπαρόφυλλα τύπου «Ρίζοσπάστη» καὶ «Ἐλεύθερης Ἑλλάδας» τῶν σλαυοδούλων προδοτῶν, δὲν θὰ κτυποῦσαν πιὸ ἐπιδέξια καὶ πιὸ φανατικὰ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τοὺς Ἕλληνες.

Κρίνω περιττὸν νὰ μεταφέρω ἐδῶ τὸ λιβελογράφημα αὐτό. Ἀρκεῖ μόνον νὰ προσθέσω ὅτι ὁ συντάκτης του κτυπᾶ, μὲ τὸ ὕφος τῆς ἐξοργιστικῆς εἰρωνίας ἑνὸς Βισύνσκη, τὰ ἱερά μας καὶ τὰ ὅσια. Δηλαδή, Θρησκεία, Ἔθνος. Οἰκογένεια, Παράδοσι γιὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἀκόλουθη περίοδο:

«Στὴν Αὐστραλία... Τίποτε ἄλλο ἀπὸ Χάμ ἐν ἔγγς, καὶ στεῖκ ἐντ ὄνιονς! Πλέομεν εἰς βαυβαρόσηνα φίλοι μου. Ἐμεῖς οἱ παλαιοὶ μετανάσται, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ὃς ἀλλάξομε δίαιτα καὶ γρήγορα μάλιστα. Κάμνω ἐγὼ τὴν ἀρχή: Γουΐτερ! Φασουλάδα γιὰ μένα παρακαλῶ»!

Εἶμαι βέβαιος πὼς ὁ παράδοξος αὐτὸς ἑλληνόφωνος χρονογράφος εἶναι ἀγράμματος, φυσιατρατος καὶ κομμουνιστής. Διότι ἂν ἐγνώριζε τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, καὶ ἂν εἶχε ὑπηρετήσει στρατιώτης, ἆχι μόνον δὲν θὰ κτυποῦσε τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα μας, ἀλλὰ θὰ ὑπερηφανευόταν ποὺ γεννήθηκε ἕλλην. Ἡ διατροφὴ ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸ ὑβρισταῖό του χιοῦμορ κατὰ τῆς δοξασμένης καὶ μαρτυρικῆς πατρίδος μας, φανερώνει τὴν ἰδιότητα τοῦ γλοιώδους συνοδοιπόρου, τοῦ ὑποκειμένου δηλαδὴ ποὺ δὲν ἔχει τοὐλάχιστον τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶναι κομμουνιστής, ἀλλὰ καμώνεται τὸν προοδευτικὸ κοσμοπολίτη, καὶ τὸν ὀπαδὸ τοῦ ἐπικούρειου ὀρθολογισμοῦ.

Γιὰ τοὺς ὀπανθρώπους τοῦ τύπου αὐτοῦ ὅμοιους μὲ τὸν Ὄσκαρ Γεωργιοῦδη, τὸν Χρὶς Ἄντζελ, καὶ δὲν ξέρω ἀκόμη ποιοὺς ἄλλους ποὺ ζοῦν εἰς τὰ ξένα, ἐπισημαίνω τὸν κίνδυνο στὸν ἀγνὸ ἑλληνισμὸ τῆς Αὐστραλίας, τοὺς βιοπαλαιστὰς ποὺ ἀγωνίζονται τίμια καὶ ἀγαποῦν τὴν πατρίδα μας μὲ τὰς παραδόσεις της. Καὶ συνιστῶ νὰ μὴ τοὺς θεωροῦν ἕλληνας καὶ χριστιανούς, νὰ μὴ παρασύρωνται ἀπὸ τὰς εἰρωνίας τῶν γραφομένων τους καὶ, τέλος, νὰ τοὺς περιφρονοῦν παντοῦ ὅπου τοὺς συναντήσουν. Ἐκφράζω δὲ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Πανελληνίου Κήρυκος» τὴν βαθειά μου λύπη, διότι ἐπιτρέπει εἰς τὰς στήλας του τὰ ρυπαρογραφήματα τῶν συνοδοιπόρων αὐτῶν ἐν γειτονίᾳ πρὸς δημοσιεύματα ἑλληνοπρεπῆ καὶ χριστιανικά. Διότι ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου καὶ ἡ ἐλευθέρα διατύπωσις ἀρχῶν καὶ ἀντιλήψεων δὲν εἶναι ταὐτόσημος μὲ λιβέλλους κατὰ τῆς ἀθανάτου μητρὸς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν τέκνων της, ἢ κατὰ τῆς μόνης ἀληθινῆς θρησκείας, τῆς χριστιανικῆς, μὲ χλευαστικὴν προπαγανδιστικὴν διάθεσιν.

Οἱ τίμιοι καὶ φρονιμέροι δὲν χρησιμοποιοῦν λιβέλλους κατὰ τῶν ἰδεολογικῶν των ἀντιπάλων. Χρησιμοποιοῦν μόνον ἐπιχειρήματα, καὶ δὲν ἐκφεύγουν ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς σοβαρότητος. Μόνον οἱ ἀστοιχείωτοι καὶ οἱ ἔνοχοι καταφεύγουν εἰς τὴν εὔκολον εἰρωνίαν διὰ νὰ προϊσοῦν τοὺς ἀφελεῖς.

Οἱ ἕλληνες τῆς Αὐστραλίας καλοῦνται νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τοὺς γλυκοὺς αὐτοὺς συνοδοιπόρους, ἐλπίζω δὲ κάποτε νὰ εὑρεθῇ τὸ ἀγνὸ ἑλληνόπουλο ποὺ θ' ἀπαντήσῃ ἑλληνοπρεπῶς εἰς αὐτοὺς ποὺ ζητοῦν νὰ ἐξευτελίσουν τὴν ἔνδοξη πατρίδα μας.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ "ΟΧΙ,,

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἐπανηγυρίσθη ἐν Ἀθήναις ἡ ἐπέτειος τοῦ ἱστορικοῦ «ὄχι» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Χιλιάδες λαοῦ ἐξεχύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ ἐπευφημήσουν τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰ παρελαύνοντα στρατεύματα. Ἡ ἀεροπορία μας μετέσχεν ἐνεργῶς ἐπίσης εἰς τὸν ἑορτασμόν, καὶ πλῆθος ἀεροπλάνων διέγραφεν χαιρετιστηρίους ἕλιγμοὺς ὑπὲρ τὸν Ἀθηναϊκὸν ὁρίζοντα, ἐνῶ αἱ μουσικαὶ ἐπαιάνιζον ἐνθουσιώδη ἐμβατήρια ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ κόσμου. Ὁ εὐνοϊκὸς καιρός, ἀνοιξιάτικος κυριολεκτικῶς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πανηγυρισμοῦ, καὶ ἐπέτρεψεν εἰς ἅπαντα τὰ σχολεῖα νὰ κινητοποιήσουν τοὺς μαθητάς των, καὶ ὅλα τὰ πατριωτικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, τὰ μέλη των μὲ τὰς ποικίλους σημαίας των καὶ λάβαρά των. Μὲ τὴν ἰδίαν λαμπρότητα καὶ ἐπιτυχίαν ἐπανηγυρίσθη ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ἐπέτειος καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Ὁ συμπολίτης βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Γρηγ. Κασιμάτης, μέλος τῆς Μονίμου Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, καὶ Πρόεδρος τῆς ἐμπορικῆς ὑποεπιτροπῆς αὐτοῦ, ὡμίλησε τὴν 27ην τοῦ μηνὸς εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας μὲ θέμα: «Συμπεράσματα ἀπὸ τὴν πρώτην σύνοδον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου». Πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος παρηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Κασιμάτη τὸν ὁποῖον καὶ ἐχειροκρότησε θερμότατα.

ΤΑ ΠΡΟΣΔΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Εἰς τὸν Μυλοπόταμον συνεχίζονται τὰ προσδευτικὰ ἔργα. Διὰ τὴν συνεχιζομένην διεύρυνιν τῆς ὁδοῦ Μυλοποτάμου—Ἀρέων—Λοκάνων ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ «Συλλόγου Κοιν. Ἔργων Μυλοποτάμου» κ. Παῦλος Β. Σρατιγὸς κατὰ τὴν βραχεῖαν ἐν τῇ νήσῳ παραμονήν του παρεκάλεσε τοὺς κατοίκους τῆς κοινότητος νὰ προσέλθουν καὶ πάλιν ἀρωγοὶ εἰς τὸ ἔργον. Καὶ πράγματι ἔσπευσαν πάντες φιλότιμως νὰ προσφέρουν καὶ χρήματα καὶ προσωπικὴν ἐργασίαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ συγκεντρωθῇ ποσὸν 3.940.500 δραχμῶν, ποσὸν δηλαδὴ σημαντικὸν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ τόπος διέρχεται περίοδον οἰκονομικῆς κακοξίας.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς καὶ νήσων κ. Σφαέλος ὅστις ἔτυχε νὰ περιοδεύῃ τὰ Κύθηρα προσέθεσε δρ. 300.000ὡς πρώτην δόσιν. Ὁ ἴδιος ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἐφημέριον τῆς κοινότητος διάφορα θρησκευτικὰ βιβλία καὶ τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῶν κατηχητικῶν σχολείων ὡς καὶ ἰδίων του συγγραμμάτων πρὸς πνευματικὴν ὑποβοήθησιν τῶν κατοίκων.

Διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς ὡς ἄνω ὁδοῦ ὁ ἐν Κιλάρνεῖ τῆς Αὐστραλίας κ. Παναγ. Γ. Μαλάνος (Καμπίτης) ἀπέστειλεν δέκα λίρας Ἀγγλίας.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Εἰς τὰ τριμηνιαῖα τεύχη τοῦ ἐν Ἀθήναις βιβλιογραφικοῦ δελτίου τοῦ ἐκδότου Α. Ζαμπάκη ὁ «Βιβλιόφιλος» τῶν μηνῶν Ἀπριλίου — Σεπτεμβρίου, καὶ εἰς τὰ ὀπ' ἀριθμ. 2 καὶ 3 τεύχη, ἐδημοσιεύθη ὁλόκληρος ἡ Κυθηραϊκὴ Βιβλιογραφία τοῦ κ. Μιχ. Κ. Πετροχείλου. Τὸ ἔργον εἶνε σημαντικὸν ὡς λίαν ἐξυπηρετικὸν τῶν φίλων τῶν γραμμάτων, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν Κυθηραϊκὴν διανόησιν.

Ο "ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ,,

Τὸ καταστατικὸν τοῦ νεοϊδρυθέντος Κυθηραϊκοῦ Σωματείου μετὰ τῆς ἱδρυτικῆς πράξεως τῶν μελῶν του καὶ λοιπῶν σχετικῶν, κατετέθη εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν διὰ τὴν νόμιμον αὐτοῦ ἐπικύρωσιν καὶ ἀναγνώρισιν. Μετ' αὐτὴν δὲ ἐνεργηθοῦν αἱ κανονικαὶ ὀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ τακτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου.

Ἡ ἐτδησις περὶ τῆς ἱδρύσεως τοῦ σωματείου αὐτοῦ προκάλεσε γενικὸν ἐνθουσιασμὸν μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τοὺς στρατιώτας μας οἵτινες ὁπὸ παντοῦ ὅπου ὑπηρετοῦν ἔσπευσαν νὰ μᾶς ἐκφράσουν διὰ θερμῶν ἐπιστολῶν τὴν ἀπεριγράπτον χαρὰν των διὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἰς τὸ ὁποῖον διαλέπουν μίαν δετικὴν καὶ σοβαρὰν ἐνέργειαν διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ τόπου μας, καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Κυθηραϊκῆς νεολαίας.

ΗΡΩΪΚΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Ἕνας ἀκόμη ἡρωϊκὸς νέος στρατιώτης μας, ὁ κ. Νικόλ. Τοράκης υἱὸς τῆς ἐκ Κερσιωτοῦ κ. Βιολέτας Τοράκη, ἐπλήρωσε τὸν φόρον τοῦ αἵματος, ἀγωνιζόμενος κατὰ τῆς σλαυοκομμουνιστικῆς κακουργίας. Οὗτος ὑπηρετῶν εἰς τὰ μηχανικὰ σώματα, ἀφοῦ μετέσχεν εἰς πλείστας μάχας, ἐτραυματίσθη ἐκ νάρκης τὴν 10ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. εἰς Φλώριναν καὶ διακομισθεὶς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, ὑπέστη ἐπιτυχῆ ἀκρωτηριασμὸν τοῦ δεξιοῦ ποδὸς του. Πρὸς τοῦτον στρέφονται ὅλαι αἱ συμπάθειαι μας, ὅπως καὶ ὅλων τῶν ἐκτιμόντων τὴν θυσίαν του διὰ τὴν πατρίδα συμπολιτῶν μας.

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ὁ δεκαπενταετὴς Σπυρίδων Μαυρομμάτης ἐξ Ἁγίας Ἀναστασίας, ἐπιχειρήσας ν' ἀνέλθῃ ἐν Ποταμῷ ἐπὶ τοῦ ἐν κινήσει εὑρισκομένου αὐτοκινήτου τοῦ κ. Σούγιαννη, ὀλισθήσας καὶ εὑρεθεὶς ὑπὸ τοὺς ὀπισθίους τροχοὺς του διεμελίσθη.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Μὴ δίδεις πίστι εἰς τὰ φαινόμενα. Καὶ τὸ τύμπανο κάνει μεγάλο κρότο ἐνῶ εἶναι γεμάτο μόνο μὲ ἀέρα.

ΤΣΙΡΓΩΤΙΚΗ ΦΟΦΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΚΟΥΣΕΓΑΚΙ

Δ. Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης

μονάχος σου νὰ κόψῃς ξύλα νὰ κουρελιαστῇς; Ἀπαράτατα Διαμαντῆ σοῦ λέω, γιατὶ δὲν κατέεις ἀπὸ δαῦτες τσῆ δουλειές! Δὲν εἶναι τὰ σέρτι σου γιὰ ξυλοκόπος!

Ὁ Διαμαντὴς ὅμως στὴν περίπτωση αὐτὴ ἦταν ἀμετάπιστος! Θἀκοβε ξύλα ἀπ' τὸ πρινερό, ὅπως δήποτε, νὰ ἐγκαινιάσῃ τὸ καινούριο βατοκόπι, ποὺ ἐπίτηδες τῶχε φέρει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα!

Καὶ πῆγε! . . .

Ἡ Τριανταφυλλιὰ ἡ Δελοκάνα ποὺ ἄλλην ἔννοια δὲν εἶχε, ἐκτὸς ἀπ' τὰ ἔργα τοῦ Διαμαντῆ, βρῆκε πάλι τὴν εὐκαιρία μὲ τὸ πότισμα, νὰ τὸν κουτσομπολέψῃ!

—Δὲν τἄμαθες λοιπὸ κουμπάρα μου τὰ κατορθώματα πάλι τοῦ Διαμαντῆ; Αὐτὸς δὰ ὁ χριστιανὸς θέλει διάβασμα! . . .

—Τσ' ἐντάκαμε μαθὲς ὁ γρουσούζης κουμπάρα μου: Ρώτησε ἡ Χρυσοῦλα μὲ περιέργεια.

—Πῆγε νὰ κόψῃ ξύλα στὸ Πρινερό.

—Τσαί δὲν κατέσι;

—Πού σου καλόσυχο! . .

—Μόνο ἐντάκαμε;

—Πῆγε λοιπὸ στὸ Πρινερὸ ὁ παλαβέας στὶς ἔντεκα τὸ μεσημέρι τσ' ἔκοψε πέντε πρίνους μ' ἕνα βατοκόπι ἀναχάβδαλο, τσ' ἄφησε τὰ κούτσουρα τοῦ πρίνουνε νὰ τουρλώνουνε μιὰ σπιθαμὴ πάνω ἀπ' τῆ γῆ, ἀτοῦ θὰ πάνε οἱ ζοῦλες μπουζιασμένες, κουμπάρα μου, τσαὶ θὰ φουρτσιστοῦνε! . .

—Τσ' ἀπό; Μπόρεσε μάγγο μου νὰ τὰ κουβαλίσῃ στὸ σπίτι ἀδεμάτιαστα;

—Εἶχε γοῦστο! . . Στάτου δὰ νὰ στὰ πῶ νὰ γελάσῃς; . . . Ἔκοψε λοιπὸ τσοὶ πρίνους κι' ἀδεμάτιαστους τσοὶ ἔσυρε ἔνανένανε ἀπὸ τὸ πρινερό, κατέεις το δά